Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 472
Marți 4 noiembrie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

ÎN CINSTEA ZILEI DE 7 NOIEMBRIE

MUNCĂ ÎNSUFLEȚITĂ PE OGOARELE PATRIEI

Fruntași la arături

Harnicii colectiviști, întovărășiți și țăranii muncitori cu gospodărie individuală de pe ogoarele raionului Giurgiu, întîmpină ziua de 7 Noiembrie cu noi realizări în muncă. Indată ce au terminat însămînțările ei au trecut la efectuarea arăturilor adînci de toamnă. Membrii gospodăriilor agricole colective „Ștefan Gheorghiu" din Putineiu, „Viața Nouă" din Frățești, „7 Noiembrie" din Ghizdaru, bunăoară, folosind la maximum capacitatea atelajelor au reușit să execute arături adînci de toamnă pe întreaga suprafață planificată.

Pînă în seara zilei de 31 octombrie, pe întregul cuprins al raionului Giurgiu se executaseră arături adînci de toamnă pe 24.000 ha ceea ce reprezintă 87 la sută din suprafețele care urmează să fie însămînțate în primăvară.

TRAIAN BARBALATA
corespondent

Primii pe raion

Colectiviștii și țăranii muncitori din comuna Urmeniș, raionul Sărmaș, îndrumați de organizația de partid și sfatul popular comunal, au muncit cu mult spor la însămînțarea păioaselor de toamnă, reușind să însămînțeze printre primii din raion, cele 520 de ha planificate. Printre cei mai harnici la însămînțări au fost Grindean Ioan, Pop Ion și C. Dănilă. Acum, țăranii muncitori din Urmeniș lucrează de zor la executarea ogoarelor de toamnă.

ARIEȘAN AVRAM
corespondent

ÎN LABORATOR

Laboratorul raional de controlul semințelor din Sibiu desfășoară o intensă activitate. Aproape 200 de unități agricole socialiste din raioanele Sibiu, Agnita, Mediaș și Făgăraș au adus aici zilele acestea probe din semințele ce le vor semăna în primăvară.

In fotografie: Laborantele Margareta Movileanu și Alice Nireșteanu cercetează gradul de umiditate și greutatea boabelor de porumb.

Foto: M. POPESCU

Experiența și ajutorul sovietic — sprijin de nădejde în dezvoltarea gospodăriilor agricole de stat

Ing. IULIU LUCA
director general adjunct
în Departamentul Gostat

Ajutorul multilateral al Uniunii Sovietice acordat țării noastre după 23 August 1944, își găsește o mare parte de contribuție și în dezvoltarea și organizarea gospodăriilor agricole de stat, în lărgirea producției și în consolidarea lor economică. Folosind din plin experiența sovhozurilor sovietice și ajutorul material acordat de către Uniunea Sovietică, gospodăriile agricole de stat izbutesc să-și realizeze sarcina de bază trasată de Partidul Muncitoresc Romîn, de a deveni mari producătoare de produse agricole marfă constituind un exemplu de urmat în opera de transformare socialistă a agriculturii. Totodată, ele au putut pune la dispoziția celorlalte sectoare semințe de soi, animale de rasă, material săditor viti-pomicol și au contribuit la constituirea fondului centralizat al statului cu produse vegetale și animale.

Datorită relațiilor economice dintre țara noastră și Marea Țară a Socialismului, gospodăriile agricole de stat primesc an de an un ajutor substanțial prin mașini, semințe, animale și materiale (îngrășăminte, insectofungicide etc.) care contribuie la creșterea producției gospodăriilor agricole de stat. Deosebit a fost acest ajutor în perioada anilor 1951—1956. In acest răstimp un mare număr de specialiști sovietici cu înaltă calificare și bogată experiență practică au sprijinit direct munca de organizare a gospodăriilor de stat, au muncit efectiv alături de tehnicienii noștri în acțiunea de profilare și organizare a primelor 12 gospodării agricole de stat, după modelul cărora a continuat organizarea celorlalte gospodării. Tot cu ajutorul direct al specialiștilor sovietici s-a organizat și activitatea gospodăriilor de stat privind creșterea animalelor și în primul rînd a centrelor de selecție și de creștere a animalelor de rasă.

Dar nu numai în munca de coordonare și îndrumare s-a concretizat ajutorul oamenilor sovietici. El s-a manifestat puternic și în producția de zi cu zi a gospodăriilor de stat. Astfel, în anii 1955—56, un număr de 6 specialiști sovietici (ingineri agronomi și mecanici) au lucrat în cadrul a șase gospodării agricole de stat. Aci ei au muncit cot la cot cu lucrătorii și conducătorii acestor gospodării cărora le-au transmis experiența lor bogată, ajutîndu-i să-și organizeze mai bine munca, învățîndu-i să folosească din plin tehnica înaintată. Rezultatul? Aceste unități au ajuns în scurt timp gospodării agricole de stat model. Sînt mereu citate ca unități fruntașe gospodăriile Secueni-Roman, Urleasca, Costache Burcă, Piatra etc., care datorează o bună parte din succesele lor muncii depuse de specialiștii sovietici.

In anul 1957 bunăoară, gospodăria agricolă de stat Secueni-Roman a cîștigat titlul de gospodărie fruntașă pe țară pentru realizările obținute. Producția de grîu a fost de 2056 tone față de 1240 tone plan (depășire 65 la sută), iar în 1958 pe întreaga suprafață cultivată cu grîu producția medie a fost de 2180 kg la ha. La porumb, o altă cultură de bază, producția medie obținută a fost în anul 1958 de 3750 kg. la ha.

Experiența gospodăriilor amintite mai sus a fost însușită și de alte gospodării de stat vecine, care au devenit treptat unități puternice, cu rezultate deosebite în producție.

Sprijinul Uniunii Sovietice s-a concretizat și printr-un mare număr de specialiști romîni care și-au însușit experiența sovietică prin studiile superioare făcute în U.R.S.S. sau prin studiile de specializare pe termen lung (6 luni — 1 an) și care muncesc astăzi în cadrul gospodăriilor agricole de stat. Unii dintre ei, deși tineri, au cîștigat în școala sovietică maturitatea de gîndire și simțul de organizare care-i ajută să conducă cu pricepere o seamă de gospodării. Așa sînt Penca Cornel, directorul gospodăriei Piatra, regiunea București, Capră Ion, directorul gospodăriei Peștera, regiunea Constanța, Ghergheli V., directorul gospodăriei Iosia, regiunea Oradea, Georgescu Florea, directorul gospodăriei Movila Vulpii, regiunea Ploești și mulți alții.

Pentru mărirea producției de cereale în gospodăriile agricole de stat, sarcină izvorîtă din lucrările consfătuirii de la Constanța, hotărîtoare sînt sămînța și îngrășămintele. Pe această linie, ajutorul primit din partea U.R.S.S. este foarte mare. Soiuri noi de grîu, productive, au fost primite din U.R.S.S. Datorită bunelor rezultate obținute, soiul de grîu Odesa 16, a fost raionat și se cultivă pe suprafețe mari în gospodăriile din Moldova, unde s-a dovedit superior celorlalte soiuri cultivate. In anul acesta, în urma cererii făcută de delegația care a vizitat Expoziția Agricolă Unională, s-au primit de către gospodăriile de stat cele mai noi soiuri create în U.R.S.S. printre care: Scorospelca 3, Bezostnii 4, Veselopodolinskaia 499, care sînt precoce, rezistente și productive. De asemenea, întreaga suprafață de floarea soarelui ce se cultivă de către gospodăriile de stat se seamănă numai cu soiul sovietic VNIIMK, care s-a dovedit a fi cel mai productiv și cu un conținut în ulei dublu față de alte soiuri cultivate. Au fost introduse în cultură, pe suprafețe mari, soiuri de orez productive, precoce și rezistente ca: VROS 508, Dubovsky 129 și altele.

Pentru a acoperi necesarul de îngrășăminte azotate, pe care industria noastră nu le poate produce încă în cantități suficiente, importăm însemnate cantități din astfel de îngrășăminte. Numai în ultimul timp s-au primit din U.R.S.S peste 14.000 tone îngrășăminte care au fost folosite de gospodăriile de stat în acest an. Deosebit de importantă este asigurarea din U.R.S.S. a materialelor insectofungicide și ierbicide pentru combaterea dăunătorilor animali și a buruienilor. Din țara vecină și prietenă, noi importăm întreaga cantitate de substanțe antimălurice și ierbicidele de tip 2,4-D.

(Continuare în pag. 3-a)

O crescătoare de păsări fruntașă

Tov. Ana Iojic este una dintre îngrijitoarele fruntașe de la gospodăria agricolă de stat Mințiа, regiunea Hunedoara. De la cele 1.200 păsări pe care le are în grijă, ea obține lunar o producție sporită de ouă.

Foto: I. MIRCEA

Hectarul cultivat cu orez poate aduce 20.000 de lei venit global

An de an crește suprafața cultivată cu orez. Cresc, totodată, și producțiile la hectar. Suprafața cultivată anul acesta cu orez a fost de 42 de ori mai mare decît suprafața ocupată de aceeași cultură în 1944.

Prin mărirea suprafeței cultivate la 30.000 de ha se poate acoperi în întregime consumul intern de orez. Abundența apelor curgătoare care se îndreaptă ca spițele unei roți din Carpați spre marginile țării, mulțimea lacurilor precum și existența multor terenuri fertile ce se pot iriga cu puține cheltuieli creează condiții din cele mai favorabile culturii orezului. Unitățile cultivatoare de orez obțin deja mari venituri. Anul acesta, gospodăria colectivă din Izbiceni, raionul Corabia, a cultivat cu orez 60 de ha obținînd în medie 4.500 de kg la ha. **Gospodăria colectivă va obține la fiecare hectar cultivat cu orez un venit global de circa 13.000 de lei.** Prin micșorarea cheltuielilor de producție, lucru pe deplin posibil, venitul global la ha mai poate fi mărit. Venitul obținut de gospodărie din cultura orezului poate fi substanțial mărit și pe alte căi. **Dacă o gospodărie colectivă încheie cu statul contracte pe termen lung pentru predarea orezului, ea primește un spor de 0,60 lei la kg. Incepînd cu recolta anului viitor se vor acorda și prime pentru depășirea producției planificate. Pentru gospodăriile colective primele vor fi de 0,50 lei la kg.** Deci dacă o gospodărie, care are contract cu statul pentru mai mulți ani, obține, să zicem, o recoltă de 5.000 de kg la ha, depășind producția planificată, gospodăria va primi încă 1,10 lei pentru fiecare kg de orez. **Prin acest sistem de contractare foarte avantajos, gospodăria își sporește venitul global la hectarul cultivat cu orez cu peste 5.000 de lei.**

Astăzi 70 la sută din orezul contractat de stat provine din sectorul socialist al agriculturii. Sistemul avantajos de contractare precum și creșterea continuă a sectorului cooperatist vor face desigur ca acest procent să crească rapid. Dacă organele agricole de la raioane și regiuni vor populariza avantajele pe care le au contractanții, ajutînd unitățile cooperatiste încă de pe acum să-și aleagă terenurile și să treacă la amenajarea lor, sarcina măririi suprafețelor cultivate cu orez și a sporirii producției la ha va putea fi îndeplinită cu succes.

Un canal de desecare lung de 2.500 m

De cu seară, Păun Tudorache vorbise cu vecinii lui și le spusese: Mîine dimineață ne sculăm cu noaptea-n cap. Cînd veți auzi că înham caii la căruță să fiți gata. Plecăm. Și așa s-a întîmplat. Pe la orele 5 dimineața căruța țăranului întovărășit Păun Tudorache se umpluse cu alți țărani întovărășiți: Tudorache Cristache, Ion Ene, Savu I, Luca Alex, Moloiu și Tudor Bană.

Tot satul Sf. Gheorghe fierbea în acea dimineață de 15 septembrie. Incepuse construcția canalului de desecare a terenurilor inundabile de pe teritoriul comunelor Sf. Gheorghe și Crasani. Și deși calea e destul de lungă, nimeni nu vroia să lipsească.

De ani de zile cîteva sute de hectare mănoase erau împăpurite din cauza revărsării Ialomiței. Pe acest teren de luncă s-a format o baltă. Aici nu numai că nu se putea cultiva grîu sau porumb, dar nici vitele nu puteau păsuna.

Comitetul comunal de partid în frunte cu secretarul, tov. Ichim Grigore, a chemat colectiviștii și întovărășiții din comuna Sf. Gheorghe, să participe prin muncă voluntară la construirea unui canal de desecare. Intr-o adunare obștească s-a hotărît ca fiecare țăran muncitor să sape 10 m. c. De vreo lună de zile sute de oameni sapă de zor traseul unui braț al Ialomiței. Pe un canal de 2.500 m. lungime, adînc de peste 2 m. și lat de 6 m, se vor scurge apele Ialomiței.

Primele lopeți de pămînt le-au aruncat membrii echipei lui Nicolae Vlăsceanu care au început lucrul la punctul de legătură cu Ialomița. Echipa vecină condusă de Tudorache Cristache a pornit și ea la lucru. Intre echipele de pe șantier s-a încins o strașnică întrecere. In fiecare seară, noi și noi familii anunță terminarea lucrului. Stan. M. Dobre, Panu Marin, Ion Nica, Nedelea Drăgan, Ion D. Stelian, Stancu Voicu, Gh. Vlăsceanu și mulți alții, după ce au isprăvit porțiunea ce li se cuvenea au pornit să dea ajutor celorlalți țărani muncitori.

Nu a fost zi în care să nu lucreze pe acest șantier zeci și sute de muncitori din orașe sau țărani muncitori întovărășiți și colectiviști din comunele vecine. De la gospodăria colectivă „I. C. Frimu" din comuna Malu, de la cooperativele agricole de producție din comunele Balaciu și Sărățeni, din întreprinderile orașelor, entuziaștii lucrători au dobîndit aci rezultate îmbucurătoare.

Rezultatele acestea pot fi socotite în zilele de muncă și în metri cubi care s-au săpat. Bilanțul celor peste 30 zile de la începerea muncii pe șantier, glăsuiește de la sine despre munca avîntată. S-au efectuat pînă acum aproape 2.500 zile de muncă, socotindu-se 8 ore pe zi, iar numărul celor ce au muncit pînă acum a trecut de 3.000, săpîndu-se aproape 4.000 m.c. pămînt.

Lucrătorii de pe șantierul comunei Sf. Gheorghe sînt hotărîți ca în cinstea zilei de 7 Noiembrie să termine execuția canalului și celorlalte lucrări necesare.

M. TEODORESCU

Mai multe îngrășăminte sub brazdă

In toamna acestui an, unitățile agricole de stat și cooperatiste din raionul Fetești au izbutit să îndeplinească și chiar să depășească planul de însămînțări încă înainte de 20 octombrie, încadrîndu-se în epoca optimă de semănat.

Paralel cu însămînțările de toamnă, membrii gospodăriilor colective și muncitorii din gospodăriile de stat au recoltat o bună parte din culturile tîrzii, trecînd imediat la executarea arăturilor adînci de toamnă. Ca urmare pînă la 31 octombrie, în gospodăriile colective din raion se făcuseră ogoare de toamnă pe mai bine de 46 la sută din suprafețele planificate. Realizări frumoase în această privință au și gospodăriile agricole de stat. Cea de la Jegălia, de pildă, executase pînă zilele trecute arături adînci de toamnă pe o suprafață de peste 1.650 de ha, ceea ce reprezintă aproape 60 la sută din plan.

Fără îndoială că pentru asemenea realizări se cuvinte toată lauda atît colectiviștilor, mecanizatorilor și muncitorilor din gospodăriile agricole de stat cît și tehnicienilor și inginerilor agronomi care au îndrumat aceste unități.

Nu tot același lucru se poate spune însă cînd e vorba de o altă lucrare de toamnă și anume transportul și încorporarea în sol a îngrășămintelor naturale. În această privință raionul Fetești este mult rămas în urmă. La baza rămînerii în urmă stă dezinteresul pe care-l manifestă față de această problemă atît unitățile agricole cît și cadrele de conducere și tehnice din agricultura raionului. In numeroase comune ale raionului există încă practica învechită de a se da foc gunoiului de grajd sau de a-l arunca la marginea satului. Așa se face că gospodării colective mari ca cele din Cocargeaua și Șocariciu, pînă zilele trecute nu transportaseră la cîmp nici măcar un kg de gunoi de grajd, deși colectiviștii de aici au vite numeroase. La fel stau lucrurile și în gospodăriile colective din Jegălia, Buliga, Chioara etc., unde au fost cărate pe ogoare cantități foarte mici de gunoi.

Aflîndu-ne într-o perioadă cînd se execută din plin ogoare de toamnă, socotim că e de datoria conducerilor gospodăriilor de stat și colective și a organelor agricole din raion să ia măsurile ce se cuvin pentru a se transporta la cîmp toate cantitățile de îngrășăminte naturale existente. De asemenea, sugerăm inginerilor și tehnicienilor agronomi din gospodăriile colective ca în colaborare cu sfaturile populare comunale să stabilească încă de pe acum locurile pentru amplasarea platformelor de gunoi unde să fie transportat atît gunoiul provenit de la vitele gospodăriilor cît și de la acelea ale membrilor colectiviști.

V. POMPILIU

Muncă spornică

In aceste zile, membrii gospodăriilor agricole colective din Drăcșani și Scelița, raionul Botoșani, zoresc terminarea arăturilor de toamnă. Numai în cîteva zile la cele două gospodării s-au făcut arături adînci de toamnă pe o suprafață de 150 ha.

Realizări de seamă

Din faptul dimineții pînă seara tîrziu, harnicii membri ai gospodăriei colective „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, muncesc cu rîvnă pentru a executa la timp și în cît mai bune condiții agrotehnice lucrările de toamnă. Insămînțările fiind terminate, bătălia cea mare se dă acum pentru executarea arăturilor adînci de toamnă. Intre cele 7 brigăzi de cîmp ale gospodăriei s-a pornit o adevărată întrecere. Pînă în prezent fruntașă este brigada a III-a condusă de Vasile Stan. Pe terenurile eliberate de culturi, brigăzile a 8-a și a 9-a de tractoriști de la S.M.T. Făcăeni, conduse de Neagu Ion și Cățeloiu Nicolae, au executat ogoare de toamnă pe o suprafață de peste 700 de ha.

Nici colectiviștii care lucrează în sectorul construcțiilor nu se lasă mai prejos. N-au trecut decît cîteva zile de cînd echipa de construcții a gospodăriei condusă de Frîncu Constantin a terminat construirea a 3 grajduri cu o capacitate de 280 de capete de vite mari. Acestea sînt numai cîteva din realizările de seamă cu care colectiviștii din Făcăeni întîmpină cea de-a 41-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

O importantă sarcină pentru oamenii muncii din agricultură:

In toate regiunile trebuie intensificat ritmul arăturilor și desțelenirilor

Ultimele date primite la Ministerul Agriculturii și Silviculturii arată că însămînțările de toamnă sînt aproape terminate. Au realizat și depășit suprafețele prevăzute regiunile Baia Mare, Constanța, Pitești și Stalin. Ținînd seama că timpul se menține favorabil, este necesar ca în următoarele zile însămînțările să fie terminate în toate regiunile din țară.

Odată cu terminarea însămînțărilor de toamnă, oamenii muncii din agricultură trebuie să-și îndrepte toată atenția spre executarea arăturilor adînci. Pînă la data de 30 octombrie, această lucrare s-a efectuat pe o suprafață de peste 1.743.000 ha., ceea ce reprezintă 41 la sută din prevederi. Suprafețe mai mari au fost arate în cursul acestei săptămîni în regiunile Pitești, Craiova, București. Aceste regiuni, precum și Regiunea Autonomă Maghiară, sînt mai avansate cu executarea arăturilor adînci (vezi harta de mai sus).

Ritmul de executare al arăturilor adînci se desfășoară însă cu mult sub posibilitățile existente, mai ales în regiunile Timișoara, Baia Mare, Ploești, Iași și Galați. **De asemenea, față de mijloacele mecanizate de care dispun, gospodăriile de stat au rămas mult în urmă cu executarea arăturilor adînci. Unele trusturi regionale Gostat — ca cele din regiunile Stalin, Iași, Timișoara — n-au arat nici un sfert din suprafețele planificate.**

Colectivele regionale trebuie să se preocupe mai mult de intensificarea executării arăturilor adînci, astfel ca în această toamnă să se are toate suprafețele prevăzute a fi însămînțate în primăvara anului 1959.

Noi ogoare unite

Toți în colectivă

Se apropia toamna; și la grijile gospodărești de a pregăti terenul pentru însămînțări, de a culege porumbul, de a scoate sfecla de zahăr, și, în fine, de a face însămînțările, oamenii se gîndeau și la sorocul stabilit de a intra și ei în familia colectiviștilor, așa după cum se sfătuiseră încă din timpul verii.

Hotărîrea fusese luată după ce întovărășiții din Munar, raionul Pecica, văzuseră și în vara acestui an, că în gospodăria colectivă munca aduce mai mult belșug. Căci, gospodăria colectivă din Munar obținea cu peste 400 kg. grîu mai mult la hectar decît au obținut întovărășiții din acest sat. Comparînd, printre altele, veniturile colectivistului Ștefan Olach care a intrat în gospodărie cu tot atîtea hectare cîte are și întovărășitul Mircu Ristin — adică cu 4 hectare — întovărășiții vedeau că Olach realizase anul trecut un venit de 36.000 lei, pe cînd Ristin, întovărășitul numai 10.000 lei.

Toate acestea au fost mult dezbătute cu întovărășiții de către comuniștii Lați Emanoil, Ștefan Megyeși, Andrei Mișcolți și alții. Oamenilor nu le-a fost greu să vadă clar că în gospodăria colectivă perspectivele de prosperitate sînt cu mult mai mari față de întovărășire, că, în fine, drumul belșugului și al vieții fericite nu este altul decît cel al gospodăriei colective — forma superioară a cooperației agricole. I-au convins faptele din viața colectiviștilor din Munar.

— Măi băieți!, a zis moș Constantin Șerbu. „Vorba lungă-i sărăcia omului". Haide să încheiem discuțiile și să cerem înscrierea în gospodărie.

Ce a urmat nu e greu de ghicit. Toate cele 170 de familii de întovărășiți au intrat în toamna aceasta în gospodăria colectivă din satul Munar, aducînd 750 hectare teren arabil și inventarul agricol stabilit de statut.

Acum, toți țăranii muncitori din satul Munar, raionul Pecica, sînt colectiviști, după cum le-a fost dorința.

R. S.

Luna PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

ADUCERI AMINTE...

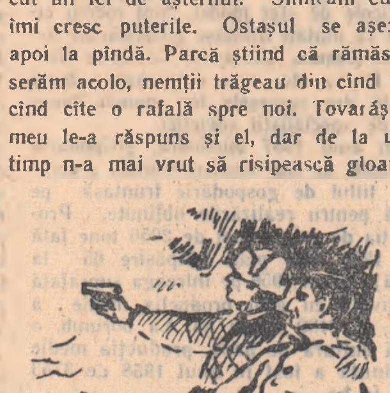
Nu de mult, întîmplarea a făcut să poposesc în casa colectivistului Radu Caraman din Salcia, un sat de prin părțile Rimnicului Sărat. Radu Caraman e un om ca de vreo 37—38 de ani, înalt, bine legat, cu ochi negri întunecați, adumbriți de sprincene stufoase și îmbinate deasupra nasului mare și puțin încovoiat. Și mai are Radu Caraman un semn: cînd merge, își trage ușor piciorul stîng.

Era pe înserate cînd am ajuns acasă la el. Tot rotindu-mi privirea prin camera pentru oaspeți și admirînd covoarele cu alesături măiestre, atenția mi-a fost reținută de un portret fixat în peretele dinspre răsărit. Portretul, o fotografie mărită, reprezenta un tînăr ostaș sovietic cu ochi veseli, zîmbitori.

— E un prieten de-al meu... cel mai scump...

Și Radu Caraman începu să povestească cu glas ușor tremurat.

...Eram în munții Tatra. Iarna. Făceam parte dintr-o unitate care avea misiunea să lichideze grupele răzlețe de nemți ce rămăseseră în urma frontului. Mărșăluisem toată noaptea printr-o vale largă împreună cu o unitate sovietică. Tocmai se revărsau zorile cînd, la o cotitură, furăm opriți de un foc viu de branduri și mitraliere, deschis de pe niște înălțimi stîncoase din dreapta drumului. S-a întocmit îndată un plan de bătălie și, am pornit la atac. Am început să urcăm povîrnișul, tîrîndu-ne prin zăpadă și adăpostindu-ne pe după pietroaie și copaci. Cînd ne-am apropiat ca la vreo sută de pași, nemții au început să verse peste noi un torent de foc. Tocmai cînd mă pregăteam să m-adăpostesc după un pietroi am simțit o durere în șold și alta în umărul stîng. Am căzut. Cu chiu, cu vai, am ajuns într-un pîlc de brăduți între care se ridica o stîncă. Pitit pe după ea, un ostaș sovietic, un copilandru, trăgea rafale după rafale de pistol. M-am tîrît în dosul stîncii. Ostașul trăgea înainte. Părea că nici nu observase că m-am așezat lîngă el. Abia cînd, nemaiputîndu-mă stăpîni, am scos un geamăt, s-a aplecat asupra mea, cercetîndu-mă cu atenție. Eram aproape în nesimțire. Sub mine, zăpada prinsese a se înroși. M-a întrebat mai mult cu privirea unde sînt rănit. I-am arătat. Ostașul încercă să mă ia în circă. Dar n-a putut. Eram de două ori mai greu decît el. Cîteva clipe se uită îngrijorat în toate părțile, apoi cînd la mine, cînd spre pădurea de dincolo de rîuleț, unde se retrăseseră ai noștri. Dar n-a stat mult în cumpănă. M-a dezbrăcat de manta, de veston și de flanelă și cu fețele care le aveam în raniță mi-a bandajat umărul, apoi a scos fețele lui și mi-a oblojit și rana de la șold. După aia s-a tîrît pe-aproape, a rupt niște ramuri de brad și mi-a făcut un fel de așternut. Simțeam cum îmi cresc puterile. Ostașul se așeză apoi la pîndă. Parcă știind că rămăseserăm acolo, nemții trăgeau din cînd în cînd cîte o rafală spre noi. Tovarășul meu le-a răspuns și el, dar de la un timp n-a mai vrut să risipească gloan-

ța. Văzînd că nici nemții nu le mai arde de tras, scoase un pachet de tutun și-mi dădu să răsucesc o țigară.

— Cum cheamă la tine, mă întrebă el, stîlcind cuvintele.

— Radu.

— Aaa, Rodion, bun, bun!

— Da' pe tine cum te chiamă, întreb eu.

— Igor.

Își răsuci și el o țigară, apoi mă întrebă:

— Tu țăran?

Am înclinat din cap în semn că da.

— Ia colhoznic, zise el bucuros, apoi mă întrebă dacă sînt însurat.

Am scos atunci din buzunarul de la piept carnetul unde țineam actele și două fotografii. Intr-una eram eu cu nevastă-mea, în cealaltă singur.

— Frumos nevastă, a spus zîmbind, apoi mi-a arătat și el o fotografie de-a lui și altele în care era cu familia. A scos un creion chimic, a scris cîteva cuvinte pe fotografia lui, și mi-a întins-o:

— Rodion, ia dai la tine foto al meu și tu la mine al tău, și-mi făcu semn să scriu și eu cîteva cuvinte pe spatele fotografiei pe care i-o dăruiam. Nu prea-mi venea în minte ce să scriu. De-odată m-am gîndit ce s-ar fi ales de mine dacă Igor m-ar fi lăsat singur. Fără îndoială că nu mai stăteam acum de vorbă cu dv. Și-am scris așa: „Recunoștință veșnică prietenului meu Igor care mi-a scăpat viața". I-am explicat, cum m-am priceput, ce anume scrisesem. Cînd a înțeles despre ce este vorba a dat din mînă ca și cînd ar fi spus că ceea ce făcuse el pentru mine nu era mare lucru.

— Noi, frați, Rodion, spuse el strîngîndu-mi cu putere mîinile.

În sfîrșit veni seara. Tocmai cînd ne făceam planul să pornim către ai noștri, zărirăm cîțiva nemți ieșind din fortăreață și tîrîndu-se spre adăpostul nostru. Mi-am verificat pistolul și-am pus cîteva grenade la îndemînă. La celălalt capăt al stîncii, Igor se lungise ca și mine în dosul unui trunchi de brad. I-am lăsat pe nemți să se apropie cam la vreo 40 de pași.

— Atenție, Igor...

În clipa aceea, nemții se ridicară fulgerător și aruncară grenade. În aceeași clipă însă, mai înainte de a se culca ei singuri la pămînt i-am culcat noi cu cîteva rafale bine țintite. Din 7 cîți veniseră spre noi, numai doi se tîrau spre fortăreața de sus.

— Harașo, zise Igor, bătîndu-mă pe umărul cel sănătos.

Puțin după aceea, ai noștri începură din nou să tragă cu aruncătoarele de branduri și în curînd porniră la asalt din toate părțile. De data aceasta cuibul nemților a fost lichidat. Igor a luat și el parte la atac. L-am revăzut la postul de prim ajutor. Un glonte îi străpunsese brațul drept, mai sus de cot, fără însă a-i atinge osul. A stat cu mine pînă spre miezul nopții, cînd a sosit o ambulanță care m-a transportat la un spital dintr-un oraș din apropiere. La despărțire am făcut legămînt să ne scriem regulat, iar după război, dacă vom scăpa cu viață, să ne vizităm. Și-ntr-adevăr am schimbat cu Igor — în anii războiului — multe scrisori. Ultima scrisoare i-am adresat-o la Berlin. Dar mi-a fost trimisă înapoi. Sergentul Igor Vasilievici căzuse la datorie cu cîteva zile înaintea victoriei.

Radu Caraman tăcu. Stăturăm așa, în liniște, cîteva clipe. Au fost adevărate clipe de reculegere în amintirea prietenului și tovarășului de luptă, căruia Radu Caraman îi datora viața.

N. IANCU

Cercuri de limba rusă

Numeroși oameni ai muncii de pe ogoarele regiunii Baia Mare își exprimă dorința de a învăța limba rusă. Pentru a răspunde acestor cerințe și a le veni în ajutor, consiliul raional A.R.L.U.S. a inițiat înființarea unor cercuri de limbă rusă.

In comunele Ocna Șugatag și Cimpulung de Tisa de exemplu, peste 70 de țărani muncitori s-au înscris la aceste cercuri. Demn de subliniat e faptul că numărul acelora care își exprimă dorința de a învăța limba rusă — crește mereu.

—o—

Seri culturale pentru școlari

In comunele Cindești, Ulmeni, Mărăcineni și Săgeata din raionul Buzău, cu sprijinul consiliului raional A.R.L.U.S. au fost organizate o serie de frumoase manifestări, în cadrul „Lunii prieteniei romîno-sovietice". Un deosebit interes a trezit în rîndurile copiilor și școlarilor serile de basme ce s-au ținut la căminele culturale. In cadrul acestor manifestări, au fost citite din poveștile lui Lev Tolstoi și s-au prezentat recenzii asupra celor mai cunoscute cărți de basme din literatura sovietică, însoțite de exemplificări.

—o—

Concerte ale orchestrei „Doina Moldovei"

Orchestra de muzică populară „Doina Moldovei" a întreprins în cadrul „Lunii prieteniei romîno-sovietice" un turneu în satele regiunii Iași.

Concertele date cu acest prilej în comuna Cîrja — raionul Murgeni, la Ceplevița, Cotnari și Deleni — raionul Hîrlău etc. s-au bucurat de un mare succes. Programul bogat a cuprins în afară de numeroase cîntece sovietice și unele lucrări ale compozitorilor ieșeni, scrise în cinstea acestui eveniment.

Peste cîteva zile orchestra va întreprinde un nou turneu, cu același program, în comunele Belcești, Coarnele Caprii, Bivolari și altele.

Ce să citim

ILYA EHRENBURG: „Pe nerăsuflate"

Cititorii noștri au avut adesea prilejul să cunoască strălucite opere literare — ruse și sovietice. De la Tolstoi la Maiakovski, de la Cehov la Fedin — drumul parcurs de marii scriitori ai poporului rus și ai tuturor popoarelor din Uniune, e plin de izbînzi. Căci scriitorii sovietici atribuie — cum e și firesc — un rol imens literaturii. Un nou exemplu îl constituie și cartea lui Ilya Ehrenburg recent apărută, intitulată „Pe nerăsuflate".

Spațiul nu ne îngăduie o prezentare amplă. Ne vom mărgini să arătăm că ne aflăm în fața unui roman care pune în evidență — cu o mare putere de sinteză psihologică — mai multe destine.

Și intenționat Ilya Ehrenburg ca iscusit meșter — a utilizat această formă de roman-cronică spre a putea imprima variatele aspecte ale primelor cincinale. Trăim o dată cu eroii cărții momente de entuziasm, de frămîntare și de izbînzi care au caracterizat acea epocă. E o epocă de mari înălțări, de avîntată construcție a unei lumi noi, o epocă de mărețe înfăptuiri în toate domeniile de activitate creatoare. Și în acești ani de intensă, de neobosită muncă obștească în slujba fericirii oamenilor, pentru zidirea și cimentarea societății fără asupriți și fără asupritori — în acești ani, autorul ne arată că eroii cărții se pot ocupa și de problemele lor intime, de aspirațiile lor sentimentale, de viața de familie. Iar cînd unul din personaje ignorează tot ce ține de asemenea simțăminte și ține cu tot dinadinsul să parvină prin orice mijloace, colectivul îi atitudine împotriva lui. Acest personaj datorită concepțiilor sale individualiste, educației mic-burgheze s-a îndepărtat de colectiv pe nesimțite. Cînd ajunge în sfîrșit să-și recunoască greșelile, să vadă origina lor, revizuindu-și viața el începe o altă existență. Pleacă să lucreze departe, în ținuturile ghețurilor și înțelege, în sfîrșit, că fericirea individului este legată de fericirea colectivității și că luptînd pentru binele general, nimeni și nimic nu te împiedică să-ți rezolvi corespunzător și propriile tale probleme.

Ilya Ehrenburg pledează în această carte pentru prietenie, pentru viață închinată unui ideal, înfățișînd convingător cît de goală, cît de lipsită de orizont, cît de absurdă e o viață ruptă de colectivitate.

Ilya Ehrenburg ne învață să prețuim munca, activitatea noastră profesională și ne îndeamnă ca prin munca în slujba colectivității să realizăm aspirațiile noastre la fericire.

De aceea în cartea sa intitulată „Pe nerăsuflate", Ilya Ehrenburg ne-a dăruit mai mult decît un roman: ne-a dăruit un îndrumar în viață.

I. P.

Serbarea prieteniei

Frumos pavoazat, căminul cultural din comuna Putineiu, raionul Giurgiu, a găzduit zilele trecute o mare serbare a prieteniei organizată în cinstea zilei de 7 Noiembrie, la care au participat aproape 1.000 de țărani muncitori din comuna Putineiu, ca și din satele vecine. Cu acest prilej tov. Ștefan Apetroaiei, cercetător științific la I.C.A.R. a vorbit despre succesele repurtate în ultima vreme de agricultura Uniunii Sovietice și din țara noastră, iar tov. Pană Ionescu, de la Institutul Astronomic a conferențiat despre sateliții artificiali sovietici.

Apoi a urmat un bogat program artistic, care a fost urmărit cu un deosebit interes de spectatori. Aceștia au răsplătit cu aplauze sceneta „Poemul lui Octombrie" de Vl. Maiakovski, care a fost interpretată cu succes de echipa artistică a căminului cultural din comuna Stănești, ca și jocul „Călușarii" interpretat de formația de copii a căminului cultural. De asemenea, de un deosebit succes s-au bucurat și exercițiile de gimnastică executate de elevii școlii elementare din comuna Putineiu, conduși de tov. A. Vasile, și corul căminului cultural din Stănești, care este format din 50 persoane și este dirijat de tov. dr. Ion Bucurescu.

Spectatorii au vizitat apoi expoziția care reprezintă diferite aspecte din agricultură, construcțiile și cultura R.S.S. Moldovenești.

Cu ocazia acestei manifestări culturale desfășurate în cadrul „Lunii prieteniei romîno-sovietice", a avut loc și inaugurarea căminului cultural din comuna Putineiu, care cuprinde o sală pentru spectacole cu scenă, cabine pentru artiști, cabină pentru proiecții cinematografice, o bibliotecă înzestrată cu numeroase volume etc.

M. L.

La festivalul cultural organizat în comuna Putineiu cu prilejul sărbătoririi „Lunii prieteniei romîno-sovietice" au participat mai multe echipe artistice ale căminelor culturale din raionul Giurgiu.

În fotografia de față se poate vedea o echipă de copii executînd jocul „Călușarii"; interpreții au fost răsplătiți cu aplauze de numeroși spectatori prezenți la această serbare a prieteniei.

DIN PROBLEMELE unui inspectorat raional ADAS

La Inspectoratul A.D.A.S. al raionului Strehaia lucrează o mînă de oameni inimoși. I-am cunoscut într-o zi obișnuită de lucru cînd, aplecați asupra registrelor, adunau coloane lungi de cifre. I-am văzut a doua zi — era duminică — stînd de vorbă cu oamenii despre rostul asigurărilor de stat. Cu creionul în mînă demonstrau țăranilor de ce-i bine să-și asigure bunurile. Mi-am dat seama atunci că munca lor e mai însemnată decît credeam. Asupra cîtorva din problemele Inspectoratului raional Strehaia mă voi opri aci. Ele sînt valabile și pentru alte inspectorate A.D.A.S.

In trimestrul trei, Inspectoratul Strehaia a obținut unele succese ce nu trebuie trecute cu vederea. La asigurările prin efectul legii s-au încasat 395.000 de lei. Aici intră numai sumele ce privesc asigurarea bunurilor agricole din mediul rural. In privința asigurărilor facultative rezultatele nu sînt însă prea bune. Care-s cauzele? Comitetele executive ale multor sfaturi populare comunale nu înțeleg marea importanță a asigurărilor de stat. Aceasta le face să nu pună în fața deputaților sarcina de a duce o intensă muncă de lămurire în rîndul cetățenilor pentru a-și asigura bunurile. Muncă de lămurire pot să ducă și cadrele didactice. A.D.A.S.-ul varsă în bugetul statului mari sume de bani care sînt folosiți în bună măsură pentru nevoile învățămîntului și ale economiei și administrației locale.

Am fi nedrepți însă dacă n-am arăta că și Inspectoratul raional putea face mai mult pentru sporirea numărului de bunuri asigurate facultativ. Și aceasta, preocupîndu-se mai mult de folosirea mijloacelor agitației vizuale. Medrigoiu Constantin din Corcova, Fluieraru Justin din Greci, Pomaga Alexandru din Slivilești, Toboiu Haralambie din Smadovița, Meiță Barbu din Tîmna, Copaci Gheorghe din Văgiulești se numără printre cetățenii care au primit cîte 2.500 de lei pentru moartea unui singur animal. Dacă s-ar fi scris acest lucru pe un panou așezat la cooperativă sau în alt loc frecventat, rezultatele obținute în munca de asigurări facultative ar fi fost altele. Nu-i de ajuns însă ca un țăran să știe cît primește în caz că i se prăpădește un animal asigurat. El trebuie să știe și cît trebuie să plătească pentru a-și asigura un bun.

Dacă cineva asigură o vacă în valoare — să zicem — de 3.000 de lei, plătește 24 de lei în cazul asigurării prin efectul legii și primește, în caz de daună, 800 de lei. Pentru aceeași vacă dacă-i asigurată și facultativ, țăranul mai plătește 52 de lei și primește în caz de daună 2.100 de lei. Cu 1.300 lei mai mult decît în cazul asigurării numai prin efectul legii. Calculul acesta ar putea fi făcut de A.D.A.Ș. folosind de asemenea, mijloacele agitației vizuale.

Sporirea numărului de bunuri asigurate mai poate fi obținută și printr-o bună deservire a asiguraților. Inspectoratul raional Strehaia a obținut în această privință succese. Mulți cetățeni și-au primit drepturile la mai puțin de 5 zile de la producerea daunei. Viteza medie de lichidare a daunelor continuă însă să fie nesatisfăcătoare. Și, ceea ce este mai îngrijorător, nu se observă o creștere a acestei viteze. In luna iulie, daunele privind bunurile asigurate prin efectul legii au fost lichidate în 14 zile. In august daunele provocate bunurilor asigurate facultativ au fost rezolvate în 11 zile. In septembrie viteza a scăzut la 22 de zile pentru bunurile asigurate prin efectul legii și la 27 de zile pentru cele asigurate facultativ.

Principala vină pentru această stare de lucruri o poartă organele veterinare. Este mare numărul acelor agenți veterinari care lucrează prost. Epure Petre din comuna Tîmna trimite dosarele de constatare a cauzelor daunei cu întîrzieri de circa 90 de zile. Alții ca Ionițoiu Const. și Cojocaru Gheorghe nu precizează cauzele reale ale daunelor și valoarea reală a obiectului asigurat în momentul în care s-a produs dauna. Și mai grav este cazul agentului veterinar Gh. Brașoveanu care pretinde bani pentru a încheia dosarele de constatare a daunelor.

Este da datoria sfatului popular raional să ia măsuri împotriva acestor salariați care nu se achită de sarcini, ci îngreunează munca unei instituții de stat și creează nemulțumiri îndreptățite în rîndurile oamenilor muncii.

Trebuie adăugat că pentru întîrzieri în lichidarea daunelor sînt de vină și unii dintre cei care-și asigură bunurile. Ei anunță cu întîrziere producerea daunelor, fapt ce îngreunează stabilirea cauzelor care le-au provocat.

Inspectoratul raional Strehaia poate să obțină noi și importante succese dacă primește mai mult ajutor din partea organelor locale, dacă în colaborare cu sfaturile populare organizează mai bine munca de lichidare a daunelor și de lămurire a țăranilor muncitori să-și asigure facultativ bunurile.

M. HOBIȚAN

FELURITE ȘTIRI

Zilele acestea a sosit în Capitală o delegație de cooperatori din R.P. Polonă. In timpul șederii în țara noastră, membrii delegației vor avea un schimb de experiență cu cooperatorii romîni în problemele cooperației de consum și vor vizita unități ale cooperației de consum din regiunile Ploești, Stalin, Galați și București.

★

In cursul săptămînii trecute, în sala Departamentului Silviculturii, Institutul de studii romîno-sovietice al Academiei R. P. Romîne a organizat, în colaborare cu Ministerul Agriculturii și Silviculturii, simpozionul cu tema „Aportul științei sovietice la dezvoltarea silviculturii în R.P.R.". Tov. Ștefan Mavric, directorul general al silviculturii, a conferențiat despre „Cercetări sovietice în cultura pădurilor în R. P. Romînă". Au mai conferențiat tovarășii ing. Constantin Nicolescu și ing. Niculae Șulea.

★

Pînă acum s-au ținut la sate, în S.M.T.-uri, în gospodării agricole de stat și colective, cămine culturale etc., peste 10.000 de șezători și serbări ale prieteniei romîno-sovietice, recenzii și conferințe despre „Prietenia romîno-sovietică — chezășia înfloririi patriei noastre", „Dezvoltarea zootehniei, pomiculturii și viticulturii în U.R.S.S." etc., la care au participat milioane de oameni ai muncii de pe ogoare.

★

Cinstind cea de a 41-a anivesare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, mecanizatorii din stațiunile de mașini și tractoare din regiunea Galați, vestesc depășirea planului anual de producție cu 11 hantri arătură normală. Pînă zilele acestea, cele 26 de S.M.T.-uri din regiune, au realizat un volum de lucrări cu 143.500 de hantri mai mare decît cel executat în cursul anului trecut.

★

Gospodăriile agricole de stat au livrat pînă zilele acestea, la fondul central al statului, peste 70 la sută din legume și zarzavaturi, aproape 50 la sută din cartofi, peste 60 la sută din floarea-soarelui etc. Planul de livrări la struguri a fost îndeplinit în procent de 163 la sută.

Nici un bob să nu fie risipit!

Cu tot timpul nefavorabil, unitățile agricole cooperatist-socialiste din regiunea Galați au obținut producții mari de porumb la ha. Bunăoară, gospodăria agricolă colectivă din comuna Vișani a obținut peste 4.500 de kg.

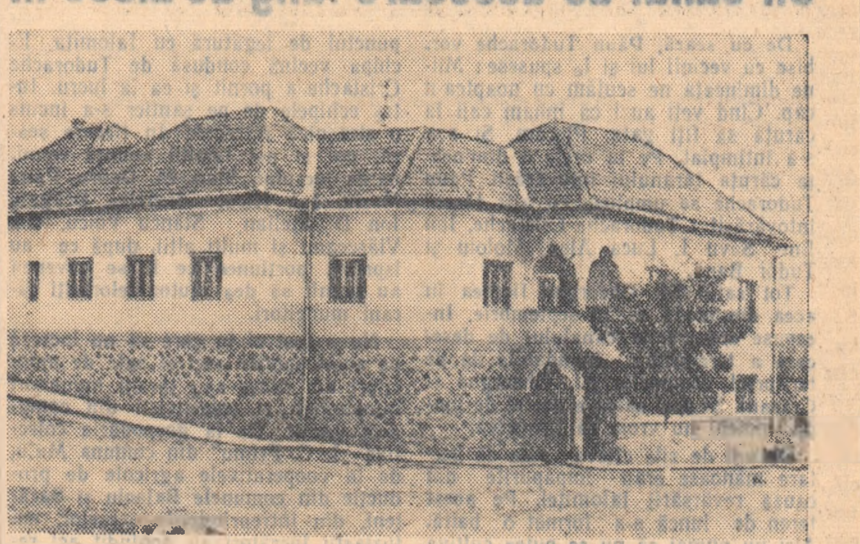
O dată cu recoltatul gospodăriile de stat și unitățile agricole cooperatiste au predat la bazele de recepție porumbul contractat cu statul. La baza de recepție din gara Urleasca se predau zilnic zeci de tone de porumb. Din păcate porumbul acesta este depozitat în condiții cu totul necorespunzătoare. Lăsat pe rampa de încărcare, sub cerul liber, porumbul este supus stricăciunii. Mașinile și căruțele îl calcă, risipindu-l și amestecîndu-l cu noroiul de pe rampă.

Mai trebuie arătat și un alt caz. Pătulele, unde a fost depozitată o parte din porumb, sînt stricate. Nu au acoperiș. Din această cauză plouă peste porumb.

Acestea fiind faptele este necesar ca organele Comitetului de stat pentru valorificarea produselor agricole să ia măsuri de urgență pentru buna adăpostire a porumbului, pentru a trage la răspundere pe cei vinovați.

P.

ȘCOALĂ NOUĂ

In comuna Copilna, raionul Beluș, s-a construit de curînd un nou local de școală. In sălile luminoase și încăpătoare ale noii școli, copiii țăranilor muncitori din comună își vor însuși cu și mai multă rîvnă, noi și noi cunoștințe.

Regulamentul nu trebuie ținut în dosar

Interviu cu tov. C. DURLUȚ, directorul Trustului Gostat București

Noul regulament pentru organizarea și funcționarea învățămîntului agrozootehnic de masă la locul de muncă, fără scoaterea din producție, prevede că în gospodăriile agricole de stat vor trebui organizate cercuri de studii pentru șefii de brigadă, tractoriști și pontatori alimentatori.

Pentru a cunoaște care sînt realizările obținute pînă acum în cadrul gospodăriilor de stat din Trustul regional București, în ce privește ridicarea calificării profesionale a muncitorilor, ne-am adresat tov. C. Durluț, directorul acestui Trust.

INTREBARE: Ce măsuri au fost luate pînă acum în cadrul Trustului Gostat București pentru a se asigura cadre bine calificate de muncitori?

RĂSPUNS: Pînă în anul 1955, în scopul ridicării calificării profesionale a muncitorilor din diferitele sectoare de producție ale gospodăriilor de stat, au funcționat diferite cursuri ce erau organizate îndeosebi, în perioada de iarnă. Potrivit hotărîrii nr. 91 a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din februarie 1955, au fost organizate școli profesionale de ucenici, școli tehnice și școli tehnice de maiștri, printre care, bineînțeles și numeroase școli necesare agriculturii.

Din anul 1955 așadar, în scopul unei cît mai bune calificări a muncitorilor noștri, gospodăriile de stat au trimis pe cheltuiala lor la școlile tehnice de maiștri un important număr de muncitori care s-au specializat în viticultură, zootehnie, legumicultură etc. Totuși, în scopul creșterii nivelului cunoștințelor muncitorilor, ajutați de organizațiile de partid și cu sprijinul comitetelor de întreprindere, în fiecare an, îndeosebi în perioada de iarnă, au fost organizate și cicluri de lecții pe ramuri de producție. La gospodăria de stat Popești-Leordeni, de exemplu, anul trecut, pe lîngă școlarizarea mecanizatorilor, au funcționat cursuri și pentru muncitorii din sectorul taurin și porcin (la care au participat 30 de mulgători și îngrijitori de porci), pentru cei din sectorul legumicol și floricol (la care au participat alți 35 de muncitori etc.). La gospodăria de stat Oltenița, unde există unul din cele mai mari complexe viticole din țară, au fost școlarizați 100 de muncitori din comunele Greaca, Chirnogi, Mitenì, Ulmeni și altele, care lucrează la altoit vițele. Trebuie să subliniez că în toate gospodăriile de stat unde au fost trimiși muncitori la școlile de maiștri și unde s-au organizat cu sprijinul sindicatului cursuri pentru ridicarea nivelului profesional în timpul iernii, s-au obținut rezultate cu mult mai bune decît în cele care nu au acordat atenție creșterii cadrelor de muncitori.

In ultimii doi ani, datorită faptului că și în gospodăriile noastre de stat se pune accentul pe o cît mai largă mecanizare a muncilor agricole în toate sectoarele de producție, o deosebită atenție s-a acordat bunei calificări a mecanizatorilor.

In cele 70 de gospodării din Trustul nostru, în 1957 au participat la învățămîntul agrozootehnic de masă circa 140 de mecanizatori, care au dat examen și li s-au eliberat „carnetul tractoristului". Faptul că în acest an procentul muncilor mecanizate a crescut cu mult în comparație cu anul trecut, iar calitatea lucrărilor s-a îmbunătățit, se datorește cred, în mare măsură, și acțiunii de îmbunătățire a calificării muncitorilor care lucrează pe diferite tractoare și mașini agricole cu care sînt dotate unitățile noastre.

INTREBARE: După cum știți, noul regulament pentru organizarea și funcționarea învățămîntului de masă, prevede că pînă la 1 noiembrie planurile regionale de învățămînt trebuie înaintate Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Ce ne puteți spune despre pregătirile ce s-au făcut în acest scop?

RĂSPUNS: In această privință trebuie să ne facem o severă autocritică. Deși Ordinul nr. 424 al Ministerului Agriculturii și Silviculturii care cuprinde acest regulament a fost primit din timp, adică încă de la 25 septembrie 1958, serviciul respectiv din cadrul Trustului nostru, mai precis tov. Todirici, a dovedit o gravă nepăsare în îndeplinirea sarcinilor ce-i revin. Neluîndu-se măsurile ce se impuneau, în vederea transmiterii regulamentului la gospodării, planurile de școlarizare nu au fost întocmite în termen. Pentru acest fapt ca și pentru neaducerea la îndeplinire a altor sarcini, acest tovarăș a fost înlocuit din funcție.

Experiența anului trecut ne-a arătat că dacă nu se iau măsuri din vreme pentru școlarizare, nu se pot crea condiții bune de învățămînt (spațiul necesar predării lecțiilor, încălzitul și luminatul încăperilor, asigurarea lectorilor, a materialului didactic etc). Sîntem conștienți că modul de funcționare a cercurilor de studii pentru șefii de brigadă, tractoriști și pontatori alimentatori din unitățile noastre, trebuie să difere mult de cel de pînă acum. Dat fiind că gospodăriile noastre au fost dotate în ultimul timp cu un mare număr de mașini moderne (tractoare UTOS, combina C1, prese de balotat paie, culegătoare de știuleți, mașini pentru împrăștiat îngrășăminte chimice etc.), mecanizatorii trebuie să cunoască la perfecție funcționarea și repararea utilajului ce le este încredințat. Aceasta cu atît mai mult, cu cît și în Trustul nostru mergem către organizarea tractoriștilor numai în brigăzi speciale, care presupun oameni perfect calificați.

De aceea, am luat de îndată măsuri, ca întîrzierea ce s-a produs în ce privește asigurarea condițiilor pentru buna funcționare a cercurilor de studii ce trebuie să înceapă la 1 decembrie, să fie lichidată în cel mai scurt timp.

AL. RAICU

Urmărind îndeplinirea planului de producție

SPULBERAREA unei PĂRERI GREȘITE

• Peste 15.400 lei venit bănesc la hectar • 12 oameni lucrează 13 hectare de grădină • *Peste 171.000 lei venit global*

Gospodăria colectivă „1907" se află în marginea orașului Focșani. Prin hărnicia membrilor săi, această gospodărie aduce o contribuție de seamă la aprovizionarea cetățenilor orașului cu mari cantități de produse agro-alimentare. Rezultatele dobîndite de gospodărie din valorificarea în acest an a produselor grădinii de legume sînt menite să dovedească, odată mai mult, cît de avantajoasă este cultivarea legumelor și zarzavaturilor.

Venitul global, adică partea ce rămîne după scăderea din valoarea producției globale a cheltuielilor materiale, este indicatorul economic care exprimă cel mai clar activitatea de producție a unei gospodării colective. Folosirea acestui indicator ne va ajuta să înțelegem cît de chibzuit au procedat colectiviștii din Focșani cultivînd legume și zarzavaturi.

Suprafața ocupată de grădină este aici de 13 ha., ceea ce înseamnă mai puțin de 6 la sută din terenul gospodăriei. Toate cele 13 hectare sînt irigate, pentru aceasta fiind pus la „treabă" canalul Sturza aflat în imediata vecinătate a grădinii. Pînă la data de 15 octombrie, gospodăria a încasat din vînzarea roșiilor, verzei, a cartofilor etc., suma de 175.905 lei. În prezent, stringerea și valorificarea ultimelor cantități de produse din grădină se apropie de sfîrșit. Valoarea lor, apreciată cu multă zgîrcenie, este de încă cel puțin 25.000 lei. Deci 13 hectare de grădină au adus un venit bănesc de aproape 201.000 lei, ceea ce revine peste 15.400 lei la hectar.

Cît de mari au fost cheltuielile făcute pentru obținerea acestui venit? La această întrebare ali răspuns de la Stoian Iordache, Constantin Ion, Cauc Alexandru — de la echipa dintre cei 12 colectiviști grădinari. Încă din iarnă, în sere, la facerea răsadurilor sau pe cîmp la transportul gunoiului și facerea șanțurilor, ei au fost aproape nelipsiți de la munca pe care adunarea generală le-a încredințat-o.

Gospodăria a cheltuit suma cea mai mare 25.000 lei, pentru procurarea de semințe. Gunoiul folosit în sere, sitele pentru cernut mraniță, uneltele, gunoiul etc. au costat cu puțin peste 4.000 lei.

Multă grijă au acordat colectiviștii unui consum cît mai rațional de zile-muncă. Se știe că unul din motivele care determină unele unități agricole să dezvolte nesatisfăcător cultivarea legumelor și zarzavaturilor izvorăște din teama de a nu cheltui prea multă muncă. „Mai mare daraua decît ocaua" — este o părere vînturată doar acolo unde munca este slab organizată, unde se face simțită nepriceperea și lipsa de interes. În ce-i privește pe grădinarii colectivei din Focșani, însuși faptul că cei 12 muncesc cu bune rezultate o grădină de 13 hectare, este o dovadă a dragostei și priceperii cu care lucrează.

Pentru lucrul în grădină adunarea generală a hotărît un consum de 2.800 zile-muncă, la care se adaugă încă 211 zile-muncă necesare lucrului în răsadnițe. Cei 12 colectiviști grădinari au realizat pînă la 15 octombrie, 3.038 zile-muncă. Pînă la încheierea muncilor în grădină, nu se va ajunge la mai mult de 3.080. Depășirea neînsemnată de aproape 70 zile-muncă este cu prisosință justificată dacă ținem că numai ceapa cultivată pe aproape 2 hectare a adus un venit bănesc de aproape 50.000 lei, cu peste 10.000 lei mai mult decît era planificat.

Concluzia ce se desprinde din cele arătate mai sus este cum nu se poate mai lămuritoare. Valoarea cheltuielilor materiale a fost mai mică de 30.000 lei. Scăzînd această sumă din venitul bănesc, desprindem că grădina de legume și zarzavaturi a adus un venit global de peste 171.000 lei. Aceasta înseamnă că fiecare dintre cei 12 colectiviști grădinari a produs într-o zi-muncă mai mult de 55 de lei.

Calculele pot fi duse și mai departe. Astfel, putem înțelege cum, prin mărimea lor, atît venitul net cît și venitul personal (cele două componente ale venitului global) sînt menite să contribuie la dezvoltarea continuă a gospodăriei colective și la creșterea bunăstării membrilor săi.

De pildă, după scăderea sumei de 108.220 lei sumă ce reprezintă venitul personal cuvenit colectiviștilor grădinari, și, în proporția cuvenită personalului de conducere, rămîne un venit net, adus de grădina de legume și zarzavaturi, de peste 62.000 lei. Această sumă importantă va fi folosită pentru noi investiții în scopuri productive, ceea ce va influența nemijlocit obținerea unor rezultate și mai bune în producția agricolă.

Rezultatele obținute de colectiviștii din Focșani nu au la bază cine știe ce secrete. Munca conștiincioasă și priceperea au chezășuit succesul.

Sînt lucruri de care, în propriul lor interes este bine să țină seama și membrii altor unități cooperatiste.

T. OPREA

CIFRE ȘI FAPTE din unitățile agricole cooperatiste

Creșterea animalelor a adus în acest an colectiviștilor din Rojiște, raionul Guza Jiului însemnate venituri. Din vînzarea lînei și a brînzei de la cele 267 de oi, colectiviștii au încasat suma de 47.000 lei, iar din vînzarea peștelui (pescuit într-o singură lună), au luat peste 12.000 lei.

De aceea harnicii colectiviști din Rojiște au hotărît ca pînă la sfîrșitul anului, din veniturile realizate să cumpere 50 de scroafe, 400 de oi, 10 perechi de boi, 500 rațe etc. ceea ce va duce la o mărire a fondului de bază cu peste 100.000 lei.

★

Producțiile mari de porumb (3.000 kg) și sămînță de trifoi de bună calitate (1530 kg), obținute la hectar de întovărășiții din Bălțătești, raionul Tg. Neamț, au determinat numeroase familii de țărani muncitori să facă cereri pentru intrarea în întovărășire.

Nu de mult în întovărășire au fost primite 10 familii. Printre cei înscriși se află și frații Vasile și Ion Soare, Ion Diaconu, Vasile Jitu și alții.

★

Muncind cu dragoste și pricepere cele 10 ha de grădină, colectiviștii ca Neculai Munteanu (brigadier legumicol) Ion Chiriac, Constantin Bordei și alții de la gospodăria colectivă din Ștefan cel Mare, raionul Piatra Neamț, au reușit să obțină legume în cantități mari și de bună calitate. Din calculele făcute de contabilitate a reieșit că în acest an grădina de zarzavat a adus gospodăriei un venit de peste 100.000 lei.

★

Numărul animalelor de producție a crescut în fiecare an în gospodăria colectivă din Traianu, regiunea București. Pentru buna adăpostire a animalelor, colectiviștii au dat atenția cuvenită construirii de grajduri, maternități, saivane. De curînd au fost terminate grajdurile cu o capacitate de 80 de capete fiecare. Încă un grajd pentru 40 de capete și o casă pentru adăpostirea a 74 de stupi în timpul iernii.

S. M. T. GOTTLOB într-al 11-lea an de muncă

În cei 10 ani de activitate, S.M.T. Gottlob și-a îndeplinit cu cinste rolul de organizator al producției în gospodăriile colective și întovărășirile agricole pe care le deservește.

Dacă în anul 1948, volumul lucrărilor agricole executate a fost de 1.165 hantri, în anul 1957 S.M.T. Gottlob, dotat cu un mare parc de tractoare și mașini agricole, a executat un volum de 47.013 hantri. Volumul total al lucrărilor executate în perioada 7 octombrie 1948 — 7 octombrie 1958 a fost de 345.277 hantri. Acest lucru a fost posibil datorită înzestrării stațiunii cu un număr de 124 tractoare convenționale de 15 C.P., 34 semănători, 22 secerători-legători, 21 combine de cereale, 30 batoze și alt inventar menit să asigure executarea unui sortiment larg de lucrări agricole.

Trebuie precizat că dacă în primii ani, activitatea S.M.T.-ului Gottlob se rezuma doar la executarea lucrărilor de arat și treierat, în prezent stațiunea este în măsură să execute un mare volum de alte lucrări mecanizate, printre care: recoltat, prășit, tocatul și însilozatul furajelor etc. (lucru de altfel dovedit prin executarea în anul acesta a unui volum de 4.642 hectare recoltate mecanic, 610 hectare prășite mecanic, 2.216 tone furaje tocate și însilozate etc.). Prin executarea lucrărilor cu mijloace mecanizate stațiunea nu numai că și-a putut realiza cu ușurință planul său de producție, dar și gospodăriile colective și întovărășirile agricole deservite au obținut însemnate sporuri de recolte la ha. Astfel, în anul 1957, producția medie în gospodăriile colective deservite de S.M.T. Gottlob a fost: la grîu de 1.750 kg., la porumb de 3.200 kg., iar la sfecla de zahăr de 20.500 kg. la ha.

În cei 10 ani de activitate, S.M.T. Gottlob a realizat o continuă îmbunătățire în domeniul organizării muncii, lucru ce a contribuit la realizarea unor valoroși indici economici. Numărul orelor neproductive, bunăoară, a scăzut în anul trecut cu 35 la sută față de anul 1952, volumul hantrilor pe tractor convențional crescînd de la 386 în anul 1955, la 431 hantri în anul 1957. Încărcarea pe secerătoare — legătoare a crescut de la 58 ha. în 1952, la 120 ha. în 1957, iar încărcarea pe semănătoare a sporit de la 22 ha. la 90 ha.

Un rol deosebit în îmbunătățirea utilizării parcului de mașini l-a avut organizarea muncii brigăzilor de tractoare în brigăzi permanente (repartizate pentru o perioadă mai lungă pe lîngă unitățile cooperatiste deservite). Astfel, din cele 89 tractoare existente, 69 tractoare sînt constituite în 10 brigăzi permanente. Realizările brigăzilor permanente sînt cu 20—25 la sută superioare celorlalte brigăzi. Permanentizarea brigăzilor la locul de muncă a permis totodată să se strîngă și mai mult legătura dintre mecanizatori și unitățile agricole cooperatiste în care aceștia își desfășoară activitatea.

Mecanizatorii de la S.M.T. Gottlob au obținut succese de seamă și în ceea ce privește reducerea prețului de cost al lucrărilor. În anul 1957, de pildă, prețul de cost a fost scăzut de la 115 lei (media pe regiune), la 100,31 lei.

Mai trebuie arătat că S.M.T. Gottlob, traducînd în viață sarcinile consfătuirii de la Constanța, dă prețioase îndrumări tehnice și organizatorice gospodăriilor colective și întovărășirilor, prin cei 12 ingineri care își desfășoară activitatea zi de zi în unitățile cooperatiste deservite.

Rezultatele obținute de gospodăriile colective deservite de S.M.T. Gottlob au convins țărănimea muncitoare de marile avantaje ale muncii în comun și a mecanizării lucrărilor agricole. Ca urmare, întreaga rază de activitate a stațiunii este azi cooperativizată, iar sectorul gospodăriilor colective reprezintă 70 la sută din terenul arabil.

Succesele dobîndite de S.M.T. Gottlob în sprijinirea unităților socialist-cooperatiste se datoresc și investițiilor mari făcute de statul nostru de democrație populară în această stațiune (care numai în anul 1957 se cifrează la suma de 13.400.000 lei, revenind cîte 104.000 lei la suta de hectare teren arabil colectivizat). Așa de exemplu, în anul 1957 au fost terminate numeroase construcții spațioase și moderne printre care se numără: un grup social pentru nefamiliști (în care este instalat și clubul), o baie, un pavilion pentru familiști, un pavilion administrativ, o bază de carburanți, un mare atelier mecanic, o cantină și remize pentru adăpostirea inventarului agricol.

Toate acestea oglindesc grija de care se bucură mecanizatorii S.M.T.-ului din partea partidului și guvernului și importanța mare care se acordă stațiunilor de mașini și tractoare în opera de transformare socialistă a agriculturii și sporirea producției agricole.

În prezent, vrednicii mecanizatori de la S.M.T. Gottlob, terminînd însămînțările, lucrează la executarea arăturilor adînci de toamnă, punînd astfel trainice temelii unor recolte îmbelșugate în anul viitor.

Ing. **IOAN COROIU**
din Serviciul regional S.M.T. Timișoara

Însămînțări peste plan

Gospodăria colectivă „9 Mai" din comuna Șuletea, raionul Murgeni, a avut în plan să însămînțeze în toamna acestui an 162 de ha cu grîu. Organizîndu-și bine munca, colectiviștii au izbutit ca pînă la 20 octombrie să depășească planul de însămînțări, semănînd cu grîu o suprafață de 207 hectare.

La executarea însămînțărilor s-au evidențiat colectiviștii din brigada I de cîmp condusă de Cain Dumitru și tractoriștii Gheorghe Iftode și Gavrilă Mihai.

PESCUITUL PE DUNARE

Pescuitul le aduce importante venituri colectiviștilor din comuna „23 August", regiunea Galați. Iată o echipă de pescari a gospodăriei pescuind pe Dunăre.

Foto: AGERPRES

Experiența și ajutorul sovietic — sprijin de nădejde în dezvoltarea gospodăriilor agricole de stat

(Urmare din pag. 1-a)

Trei factori sînt deosebit de importanți pentru mărirea productivității animalelor: aplicarea metodelor avansate de creștere, folosirea reproducătorilor de rasă și întreținerea sănătății animalelor. Astfel, în gospodăriile agricole de stat se aplică pe scară din ce în ce mai largă monta artificială (100 la sută la oi), montele repetate la scroafe pentru mărirea prolificității, stabilirea rațiilor celor mai potrivite pe specii și categorii de animale. Din Uniunea Sovietică s-au obținut un mare număr de tauri, vieri și scroafe, berbeci și oi din rase valoroase care să contribuie la îmbunătățirea turmelor din gospodăriile agricole de stat.

Se știe că în regiunile noastre de stepă, creșterea taurinelor este încă la un nivel scăzut, datorită faptului că nu există o rasă de taurine consolidată și corespunzătoare pentru condițiile de aci. Este neîndoielnic faptul că o îmbunătățire substanțială se va obține în momentul cînd rasa roșie de stepă va deveni dominantă. Din acest punct de vedere, obținerea de tauri din rasa roșie de stepă are o deosebită importanță. Astăzi, datorită reproducătorilor primiți există mari turme de vaci de rasă pură, sau cu un avansat procent de roșizare la gospodăriile de stat Oltenița, Călărași, Dragalina, Andrășești, Urleasca și altele, care anual produc tineret de reproducție valoros. Prolificitatea la porci a crescut simțitor prin extinderea creșterii porcilor din rasa Marele Alb, importați din U.R.S.S.

Îmbunătățirea raselor de oi a fost posibilă prin folosirea reproducătorilor importați din U.R.S.S., în special din rasa Merinos de Stavropol și din rasa Karakul. Gospodăria agricolă de stat Carei din regiunea Baia Mare a primit berbeci Merinos de Stavropol. Folosind acești berbeci de mare valoare și aplicînd metode avansate de creștere, această gospodărie a obținut în anul 1958, la o turmă de 1.400 oi o producție medie de lînă de 8,05 kg pe cap de oaie tunsă, ceea ce, incontestabil, se poate considera ca un record de producție în țara noastră.

De asemenea, starea sanitară a animalelor s-a îmbunătățit simțitor datorită faptului că din Uniunea Sovietică s-au procurat suficiente cantități de medicamente și instrumente sanitar-veterinare, precum și prin aplicarea unor metode eficace de combatere a bolilor la animale ca: tratamentul strongilozei pulmonare a oilor (după metoda prof. Skreabin), folosirea biostimulenților (metoda prof. Filatov) etc.

Gospodăriile agricole de stat au primit un ajutor deosebit și în domeniul mecanizării prin asigurarea din U.R.S.S. a unui mare număr de tractoare și mașini agricole. Aceasta, mai ales în perioada de început de organizare, cînd tînăra noastră industrie încă nu putea să asigure numărul de tractoare și mașini agricole necesar. Astfel gospodăriile de stat au primit din U.R.S.S. un mare număr de tractoare K.D.-35, K.D.P. și M.T.Z.-2. Și în prezent tractoare speciale ca S.80, D.T.-54 și universale sînt primite din U.R.S.S. De asemenea cele peste 1.000 combine de cereale primite între anii 1953—1955 au fost de cel mai mare ajutor pentru mecanizarea recoltării cerealelor în gospodăriile agricole de stat și ele au fost forța de bază pînă în anul 1957, cînd industria noastră a fabricat combinele romînești, pentru recoltarea cerealelor. Mașini de semănat, cultivatoare, cositori, greble mecanice, mașini pentru protecția plantelor, mijloace de transport, iată numai cîteva din multele mașini și utilaje de fabricație sovietică, existente în gospodăriile agricole de stat, care ajută la mecanizarea lucrărilor, contribuind la creșterea productivității muncii.

Vizitînd Expoziția Agricolă Unională în luna august a anului acesta, împreună cu o delegație de lucrători din agricultură, am putut constata progresul uriaș pe care îl realizează an de an agricultura sovietică. Văzînd toate acestea mi-am dat seama încă odată că succesele Uniunii Sovietice vor folosi și gospodăriilor noastre de stat prin sprijinul continuu pe care marea noastră prietenă ni-l acordă permanent.

Pentru îmbunătățirea muncii în domeniul exploatării și reparării utilajului agricol

Zilele acestea a avut loc la Institutul de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii — I.C.M.E.A. — o consfătuire organizată de Ministerul Agriculturii și Silviculturii cu privire la comportarea tractoarelor și mașinilor agricole în producție, îmbunătățirea sistemului de organizare a reparațiilor și calitatea reparațiilor.

Lucrările consfătuirii au fost conduse de tov. Ion Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii și tov. ing. Alexe Eugen, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii. La consfătuire au participat tractoriști, mecanici, tehnicieni și ingineri din S.M.T., gospodării de stat, trusturi regionale Gostat, servicii regionale S.M.T., centre mecanice, baze de aprovizionare, precum și lucrători din direcțiile generale ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Ca invitați au luat parte delegați ai Ministerului Industriei Grele (în frunte cu tov. V. Actarian — adjunct al ministrului), Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei, Ministerului Industriei Ușoare, ai uzinelor producătoare de piese de schimb și utilaj agricol etc.

Participanții la consfătuire au vizitat cu deosebit interes un stand de piese și materiale aduse din unitățile de exploatare care oglindesc modul cum acestea au fost construite, cît și cum s-au comportat în producție.

Buna reparare — cheia succeselor în exploatare

Pe linia transpunerii în viață a sarcinilor trasate prin Directivele celui de al II-lea Congres al P.M.R., parcul de tractoare și mașini agricole al S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat a crescut mult în ultimii ani, aceste unități fiind dotate cu mașini și tractoare moderne, universale și de mare productivitate. Pentru menținerea în stare de funcționare a acestui parc de mașini este absolut necesară îmbunătățirea actualului sistem de reparații, o mai justă profilare a unităților de reparații ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii și aprovizionarea ritmică cu piese de schimb și materiale de cea mai bună calitate, în sortimentele și cantitățile necesare.

În acest scop, în cadrul lucrărilor consfătuirii, s-a arătat că un colectiv lărgit de tehnicieni și ingineri a studiat pe baza experienței unităților noastre agricole de stat și cea a țărilor vecine prietene, care este **sistemul cel mai bun de măsurare a perioadei între două reparații la tractoare.** Tovarășul ing. Vasiliu Chiriac, din Direcția tehnico-științifică a Ministerului Agriculturii și Silviculturii în referatul prezentat la consfătuire a arătat că cel mai bun sistem de măsurare a duratei de funcționare între două reparații la tractoare este cel **prin consumul de carburanți.** La această concluzie s-a ajuns mai ales datorită faptului că durata ciclului între două reparații care este exprimată în prezent în hantri, nu reflectă starea tehnică reală a utilajului (tractorului) deoarece indicii de transformare a diferitelor lucrări agricole, transporturi etc., nu au fost stabiliți numai pe baza unui calcul energetic. De aceea, se propune ca sistemul îmbunătățit să se introducă experimental începînd cu anul 1959 în 50 unități agricole de exploatare (30 G.A.S. și 20 S.M.T.).

Sistemul de măsurare a duratei de funcționare între reparații, prin consumul de carburanți, care se aplică în prezent în R. D. Germană și R. P. Bulgaria, are, printre altele, următoarele avantaje: exprimă corect gradul de uzură al tractoarelor în funcție de solicitarea efectivă, independent de felul lucrărilor; simplifică controlul; exclude necesitatea zonării ciclurilor în funcție de sol, climă etc.

Studiindu-se deficiențele structurii actualului ciclu de reparații se propune ca să se adapteze și în agricultură denumirile și simbolurile folosite pe scară largă în țara noastră în industrie, cum sînt: reparația curentă (R.c.), reparația medie (R.m.) și reparația capitală (R.k.). Totodată, apare imperios necesară eliminarea din ciclul de reparații a îngrijirilor tehnice (care nu necesită înlocuiri de piese).

Deoarece actualul interval dintre reparații nu reflectă just posibilitățile scăderii numărului de reparații, (respectiv a micșorării prețului de cost al lucrărilor agricole executate mecanizat), **consfătuirea a scos în relief că este necesar ca pe viitor să se pună un accent deosebit pe: îmbunătățirea continuă a calității pieselor de schimb și îndeosebi a celor de mare uzură (segmenți cromați, cămăși cilindri călite prin curenți de înaltă frecvență etc); îmbunătățirea calității carburanților și lubrifianților, aprovizionarea la timp cu ansamble de schimb, respectarea strictă a normelor de întreținere și ridicarea calificării cadrelor tehnice.** Prin aceasta se va putea mări periodicitatea între reparația capitală și cea medie cu mulți hantri, economisindu-se importante sume de bani (de fiecare tractor KD — 995 lei, UTOS- 26 — 5.000 lei etc.).

Referatul prezentat a precizat că pentru celelalte mașini și utilaje agricole durata dintre două reparații se va măsura prin hectare lucrate, tone realizate, hantri etc. în funcție de lucrările ce le execută.

Pînă la definitivarea concluziilor asupra folosirii noului mod de măsurare a duratei ciclului între reparații, restul unităților vor folosi și pe mai departe sistemul actual de măsurare în hantri.

Discuții rodnice — propuneri prețioase

Propunerile de îmbunătățire a sistemului de organizare a reparațiilor și cel de măsurare a perioadei între două reparații la tractoare prin consumul de carburanți a fost primit cu multă însuflețire de cei prezenți la consfătuire.

Dăm mai jos cuvîntul cîtorva participanți:

Tov. AL. CORCIOVEI, din serviciul regional S.M.T. Constanța:

Părerea mea este că prin consumul de combustibil se va putea aprecia mai bine cînd va trebui să reparăm tractorul. Însă pentru ca experimentarea ce se va face în S.M.T.-urile din regiunea noastră să decurgă în cele mai bune condiții, este, cred, necesar a ni se repartiza un om permanent pentru a face cronometrări și a calcula volumul de carburanți întrebuințați.

Pentru buna exploatare a utilajului agricol pe teren noi încă mai avem greutăți. Mă refer îndeosebi la lipsa pompelor Alweiler necesare pentru transvasarea motorinei din cisternă în rezervorul tractorului. Pentru o perfectă curățire a carburantului ar fi necesar ca între pompă și rezervor să montăm și un filtru.

O bună măsură este aceea că pe viitor vom primi din partea uzinelor furnizoare seturile de cilindri și pistoane asamblate.

Tov. BASCH EMERIC, din direcția tehnico-științifică a Ministerului Agriculturii și Silviculturii:

De multe ori economiile care apar la unele unități la capitolul reparații, nu sînt certe. De ce? Pentru că reparațiile aici se fac după metode meșteșugărești și nu după o tehnologie superioară, după metode clasice, folosite în industrie.

Prin punerea imediată în exploatare a tractoarelor căzute în brazdă (folosindu-se motoarele de schimb) mecanizatorii noștri vor executa lucrările la timp și vor contribui la obținerea unor producții bogate la hectar.

Tov. MIHAI CALOTIȚĂ, din Trustul regional Gostat București:

Pentru ca experimentarea să decurgă în cele mai bune condiții este cred bine ca cele 50 de unități să fie dotate cu toate cele necesare. Totodată cerem în această problemă sprijinul cercetătorilor de la I.C.M.E.A., care ne va fi de mare ajutor în tragerea unor concluzii dintre cele mai juste în sistemul de măsurare a perioadei dintre două reparații. Cred că este bine ca experimentarea să nu se facă numai în acele gospodării de stat care au numai brigăzi speciale, ci și în restul unităților Gostat.

Tov. EUGEN GRIGORESCU, mecanic șef la S.M.T. Turnișor-Stalin:

Măsurarea periodicității între două reparații după sistemul consumului de carburanți, este după mine un sistem mult superior sistemului de măsurare după ore sau hantri. Dar pentru buna reușită a experimentării este necesar ca să avem o evidență exactă și corectă a consumului de carburanți. Prin asigurarea unor motoare, ansamble și subansamble de rezervă în unități, vom desființa mai ușor campaniile de reparații. O pompă de injecție, de pildă, dacă o avem în magazie, o putem înlocui în 2—3 ore în loc de 3 zile cît ar trebui ca să o reparăm. Experiența S.M.T.-ului Turnișor arată clar că prin desființarea campaniilor de reparații, prețul de cost al reparațiilor scade cu mult. La noi acesta a scăzut de la 82 lei per hantru în 1954 pînă la 45 lei per hantru în ultimii ani.

Tov. ȘTEFAN MARIN, mecanic șef la S.M.T. Recea-Pitești:

Pentru a se executa pe viitor reparații de cea mai bună calitate este necesar ca reparațiile capitale să se execute în centrele mecanice, și numai în acele S.M.T.-uri unde sînt create condiții optime. Ar fi bine ca recondiționările să aibă prețuri fixe pe ansamble, valabile pentru orice centru mecanic (nu cum este cazul că un ambielaj costă la C. M. Roșiori 1.200 lei, iar la C. M. Craiova 2.000 lei). La reparațiile capitale să se folosească piese noi, astfel încît tractorul să întrunească condițiile unui tractor ieșit din fabrică.

Tov. NICOLAE BADESCU, mecanic șef la G.A.S. Sînnicolaul Mare:

După cum am citit recent într-o revistă de specialitate, în R. D. Germană se folosesc aparate speciale pentru înregistrarea carburanților consumați. Ar fi bine ca I.C.M.E.A.-ul să se ocupe de acest lucru și să rezolve această problemă.

Pentru buna organizare a reparațiilor, trebuie ca atelierele noastre mecanice să fie dotate cu tot utilajul necesar.

Tov. I. GRUMAZESCU, director în Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei:

Experiența mecanizatorilor fruntași a demonstrat clar că alimentarea corectă a tractoarelor cu carburanți, prelungește mult viața acestora. Noi ne străduim și în ultima vreme am reușit să dăm agriculturii produse din cele mai bune. Motorina noastră, de pildă, este de cea mai bună calitate pe plan internațional. La uleiuri, de asemenea, s-au pus aditive (adausuri) care măresc punctul de congelare la temperaturi scăzute. **Dar pentru o bună exploatare este necesar ca tractoriștii să acorde o atenție deosebită manipulării și filtrării produselor petrolifere. Vom interveni la C.F.R. ca vagoanele-cisterne să fie exemplar curățate înainte de a fi umplute cu carburanți.**

Tov. GHEORGHE MURAFA, din serviciul regional S.M.T. Ploești:

Intr-adevăr. Imbunătățirea sistemului este bine venită. Propun ca să se folosească în plus și un rînd de segmenți între două reparații. Pentru mijloacele auto ar trebui să avem motoare de schimb noi, să nu fim nevoiți a aștepta timp îndelungat pînă ce un autocamion iese din reparație.

Tov. V. FLUTURE, șef brigadă la S.M.T. Poiana-Mare-Craiova:

Respectînd cu mare grijă normativul de îngrijiri tehnice, am reușit ca în brigada mea să am un tractor UTOS, care din 1957 și pînă în prezent a făcut 1.400 de hantri fără nici o reparație.

Tov. ION STANCESCU, din serviciul regional S.M.T. Galați:

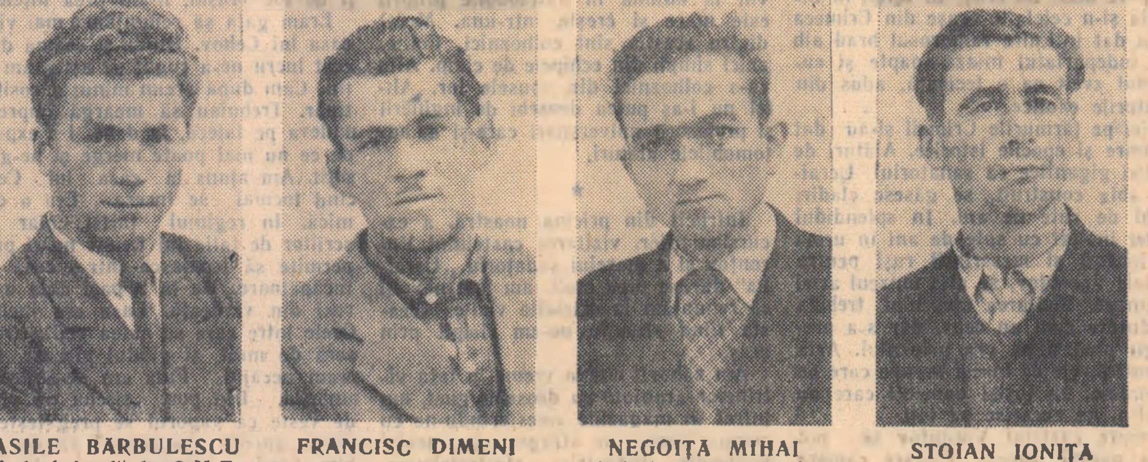
Marile avantaje ale sistemului îmbunătățit de măsurare a periodicității reparațiilor se va vedea, sînt convins, după experimentare. **Cred că este necesar ca utilajele și recondiționările ieșite din reparații de la centrele mecanice să se dea cu termen de garanție. În privința calității reparațiilor, — să răspundă unitatea reparatoare, de lucrarea făcută.**

★

Discuțiile purtate și propunerile făcute de participanții la consfătuire au contribuit în bună măsură la alcătuirea unui valoros material pe baza căruia se va îmbunătăți sistemul de reparare a utilajului agricol necesar lucrărilor mecanizate de pe ogoarele patriei noastre.

Asupra celorlalte lucrări ale consfătuirii, vom reveni într-unul din numerele viitoare ale ziarului nostru.

Participanți la consfătuire

VASILE BARBULESCU șef de brigadă la S.M.T. Inotești, regiunea Ploești — **FRANCISC DIMENI** tractorist la G.A.S. Stupini, regiunea Stalin — **NEGOIȚA MIHAI** șef de brigadă la S.M.T. Mihai Viteazu, regiunea Constanța — **STOIAN IONIȚA** mecanic atelier la G.A.S. Iosif Clisci, regiunea Galați

DIN UNIUNEA SOVIETICA

„Ajunge-ne, IOWA!"

BORIS SEMEONOV

Pe autostrada Kransodar-Novorossiisk, în locul unde aceasta cotește spre stația Krimskaia, am văzut mai acum un an un panou, care înfățișa o fată bălaie și mlădie, în mijlocul unei grămezi de bidoane de lapte, privind veselă la trecători. Dedesubtul panoului o inscripție glăsuia: „Vom ajunge Iowa!".

Nu de mult am revăzut acest panou. Aceeași fată, aceleași bidoane. Atît că desenatorul înlocuise inscripția, care spunea acum, „Ajunge-ne, Iowa!"

Inscripția nu lăsa nici o îndoială, cazacii din Kuban, din moși strămoși cultivatori de grîne și care abia de curînd au hotărît să facă din ținutul lor o „fabrică" de lapte, carne și unt, propunîndu-și să-i ajungă pe vestiții fermieri din statul Iowa (S.U.A.), au și izbutit să facă lucrul acesta.

Trebuie spus că dacă în Iowa producția de lapte la 100 ha. de teren agricol se ridica la circa 21.000 kg., în Kuban ea nu trecea pînă în ultima vreme de 11.000 kg. Cu trei ani în urmă se obțineau în Statele Unite 4.600 kg. de carne la 100 ha. de teren agricol; în Kuban — 2.000—2.300 kg.

Dorința de a afla cum a ajuns Kubanul producția statului Iowa m-a făcut să cotesc de pe autostradă pe șoseaua laterală, care ducea către un șir de coline ce se întrezăreau în depărtare. După opt kilometri am ajuns în satul Melehovo, sediul central al colhozului „Movila eroilor".

La comitetul de conducere al colhozului am aflat că acest artel agricol a obținut în anul 1957 un venit de 7.986.456 ruble. Și am mai aflat că colhoznicii de aici i-au întrecut pe fermierii din Iowa, obținînd cîte 29.740 kg. lapte la 100 ha. de teren agricol. Producția mijlocie de lapte de la fiecare vacă a fost de 3.769 kg.

Fermele de animale ale colhozului „Movila eroilor" sînt în întregime mecanizate. Ele sînt înzestrate cu instalații mecanice pentru transportul nutrețului, cu adăpători automate și aparate electrice. Colhozul, care a avut de suferit cumplit de pe urma războiului, a ajuns la acest grad de dezvoltare datorită ajutorului pe care i l-a dat statul. Mulțumită acestui ajutor, el „s-a pus pe picioare" și a prins aripi. In anul 1952 venitul realizat se cifra la 2.436.000 ruble.

Dar de la două milioane și jumătate pînă la opt milioane de ruble e o distanță mare. Cum a izbutit să facă colhozul acest salt? Cazacii nu fac din aceasta un secret. „Datorită creșterii animalelor spune agronomul colhozului, Ivan Zemkovoi. Sarcina de a-i ajunge pe americani a dat un mare impuls inițiativei colhoznicilor".

Acum mai bine de doi ani s-a hotărît aici să se pună accentul masiv pe porumb, firește fără a reduce suprafețele însămînțate cu grîne, fără a renunța la grîul de Kuban, vestit în lumea întreagă. Cazacii s-au apucat să creeze o serioasă bază furajeră pentru creșterea animalelor. In acest scop ei au recurs la... desțelениri. Efectuînd o seamă de lucrări hidroameliorative, au valorificat peste 2.000 hectare de pămînt secetos, căruia i-au spus în glumă „Altaiul nostru". Anul trecut s-au obținut pe acest pămînt 36

Oamenii muncii de pe ogoarele Kubanului au muncit în acest an cu o însuflețire deosebită, făcînd să sporească și mai mult belșugul bogatului lor ținut. În perioada muncilor agricole din acest an s-au distins printre alții și frații Dmitri și Alexei Sundeev, pe care îi vedem în fotografia de mai sus. Tinerii mecanizatori, lucrînd la secerat au realizat o cifră record a productivității zilnice izbutind să strîngă în 24 de ore recolta de pe 78,7 hectare. Pentru aceasta, organele de partid și de stat i-au răsplătit cu valoroase daruri, popularizînd totodată în colhozurile și sovhozurile din ținut prețioasa lor experiență.

tone masă verde de porumb la hectar. Rezervele de nutreț au permis ca șeptelul să crească în decurs de un an cu 3.400 de capete. Anul acesta șeptelul din colhozul „Movila eroilor" se apropie de 14.000 de capete.

Aceste cifre sînt o mărturie grăitoare a posibilităților de care dispune colhozul pentru a mări producția de carne. In anul 1956 s-au obținut aici 6.000 kg. de carne la 100 ha. de teren agricol, anul trecut — 10.800 kg., în acest an se așteaptă să se obțină pe puțin 14.000 kg., iar în anul 1960 — 22.000 kg. Producția de lapte va spori cu încă 5.200 kg. la 100 ha. de teren agricol și se va ridica încă în acest an la 35.000 kg.

...Seara, la clubul colhozului, am asistat la o adunare generală a membrilor artelului agricol. Se discutau chestiuni importante de producție. Contabilul colhozului a spus: „Dacă o să muncim la fel de bine ca anul trecut, o să realizăm un venit de douăsprezece milioane de ruble". Cineva din sală i-a replicat pe un ton de glumă: „Nu se poate să muncim mai prost; altfel te pomenești că ne-ajunge Iowa!"

POPOARELE LUMII CER: SĂ ÎNCETEZE IMEDIAT ȘI PENTRU TOTDEAUNA EXPERIENȚELE NUCLEARE

Atenția întregii opinii publice mondiale este în prezent reținută de tratativele care au început la 31 octombrie la Geneva, între reprezentanții guvernelor U.R.S.S., S.U.A. și Angliei în problema încetării experiențelor cu arma nucleară. In jurul mesei rotunde a conferinței se află T. G. Narayanan, reprezentantul secretarului general al O.N.U., ambasadorul S. K. Țarapkin, membru în colegiul Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., șeful delegației sovietice, D. Ormsby Gore, ministru de stat al Angliei pentru Afacerile Externe, șeful delegației engleze și ambasadorul J. Wadsworth, șeful delegației americane.

Poziția clară, pătrunsă de grijă pentru soarta păcii în lume a Uniunii Sovietice, a fost expusă în termeni limpezi de S. K. Țarapkin. „A sosit timpul — a declarat el — de a face pasul final, de a pune capăt experiențelor cu arma nucleară, de a încheia un acord corespunzător și de a proceda la organizarea practică a sistemului de control propus de experți. Uniunea Sovietică este gata să încheie imediat un acord privitor la încetarea pentru totdeauna a experiențelor nucleare cu instituirea sistemului de control propus de experți".

Rezolvarea pozitivă a acestei probleme va contribui la slăbirea cursei înarmărilor, îmbunătățirea relațiilor dintre state și consolidarea colaborării internaționale. Incetarea experiențelor cu arma nucleară va contribui la preîntîmpinarea unui război nuclear cu urmările sale groaznice, va preîntîmpina continuarea infectării apei, pămîntului și aerului cu substanțe radioactive, fapt ce amenință dezvoltarea normală a viitoarelor generații.

O mostră a ceea ce înseamnează pericolul experiențelor nucleare a avut-o dealtminteri zilele acestea populația orașului Los Angeles, din California. Coeficientul de radioactivitate al atmosferei din acest oraș s-a ridicat datorită experiențelor atomice efectuate în Nevada la 200, în timp ce coeficientul maxim care nu dăunează vieții nu trebuie să depășească 100. Panica provocată în oraș a fost atît de mare, încît serviciile sanitare din Los Angeles au adresat o plîngere la Washington.

Iată de ce tratativele de la Geneva trebuie să ducă nu numai la o încetare provizorie a experienelor nucleare, ci — la încetarea definitivă a acestora. Apelurile adresate puterilor participante la conferință de Federația Sindicală Mondială, de „Mișcarea pentru dezarmarea nucleară din Anglia" etc. subliniază faptul că S.U.A. și Marea Britanie nu au urmat exemplul Uniunii Sovietice care la începutul acestui an a încetat experiențele cu arma nucleară, ci dimpotrivă au intensificat și mai mult experiențele.

Uriașa mișcare pentru interzicerea experiențelor cu armele nucleare a cuprins întreaga lume. Popoarele, conștiente de primejdia ce le amenință viitorul și liniștea, cer răspicat nu „suspendarea" ci încetarea imediată și pentru totdeauna a experiențelor cu armele atomică și cu hidrogen.

S. U. A. au împiedicat Comitetul Politic al O. N. U. să-și îndeplinească misiunea

La 31 octombrie, Comitetul Politic al Organizației Națiunilor Unite a terminat de fapt examinarea problemei dezarmării. Din cauza sabotajului delegației americane și delegațiilor țărilor care urmează politica S.U.A., Comitetul nu și-a putut îndeplini misiunea și nu a contribuit la rezolvarea pozitivă a problemelor urgente în legătură cu dezarmarea.

După cum se știe, în fața Comitetului Politic al O.N.U. s-au aflat mai multe proiecte de rezoluție cu privire la problema dezarmării. Uniunea Sovietică a făcut în cadrul ședințelor Comitetului propuneri constructive privind încetarea experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen și reducerea cu 10—15 la sută a bugetelor militare ale U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței, precum și folosirea unei părți din fondurile astfel economisite pentru ajutorarea țărilor slab dezvoltate. Folosind majoritatea mecanică, S.U.A. a obținut respingerea acestor propuneri care răspundeau pe deplin celor mai arzătoare năzuinți ale omenirii iubitoare de pace. Delegațiile S.U.A. și ale principalilor lor aliați au izbutit să respingă și proiectul de rezoluție al Indiei și al altor 13 țări, proiect care în prima parte corespundea cu prevederea principală a proiectului de rezoluție sovietic. In schimb a fost adoptat, datorită mașinațiilor reprezentanților americani, proiectul de rezoluție al „celor 17", proiect inspirat de americani și care se mărginește doar la propunerea de a se suspenda experiențele nucleare pe timpul cît durează tratativele de la Geneva. După cum a arătat reprezentantul U.R.S.S., V. A. Zorin, acest proiect nu rezolvă în nici un fel problema cea mai importantă și mai urgentă — încetarea experiențelor cu arma nucleară.

Impunînd Adunării Generale rezoluția lor lipsită de conținut și care nu obligă pe nimeni la nimic, delegațiile S.U.A. și ale principalilor lor aliați s-au demascat complet, dovedind că sînt împotriva încetării imediate și necondiționate a experiențelor cu arma nucleară, împotriva reducerii bugetelor militare ale marilor puteri. Ele au arătat încă odată în fața întregii lumi că nu vor să pună capăt cursei înarmărilor.

SPORT

Noi baze sportive în satele regiunii Suceava

Au trecut două săptămîni de la consumarea ultimului act — faza finală — a celei mai populare competiții sportive sătești „Cupa Moldovei". Participanții la această competiție nu vor uita minunatele clipe petrecute pe terenurile de sport sau la serbările artistice organizate cu acest prilej. Insă, dacă pentru participanți ultimul act al finalei „Cupei Moldovei" s-a consumat, pentru organizatori această competiție sportivă de mase nu s-a terminat încă.

In primul rînd trebuie să arătăm că cu prilejul desfășurării competiției „Cupa Moldovei" au fost atrași pe terenurile de sport numeroși tineri care au stat departe de orice activitate sportivă. De asemenea, s-au înscris noi membri în U.C.F.S.. Astfel, în raionul Tg. Ocna numărul membrilor a crescut cu 1705, în raionul Adjud cu 1482 etc. Toți aceștia au fost antrenați să practice diferite discipline, primind un sprijin prețios din partea instructorilor și sportivilor de la orașe, care s-au deplasat la sate așa cum s-a făcut în comunele Rădașeni, Vîrful Cîmplui, Broscăuți, Jariștea și altele. Colectivele sportive sătești dintre care foarte multe au fost înființate recent, au fost dotate cu material și echipament sportiv.

Numai în regiunea Suceava s-a dat echipament sportiv în valoare de aproape 200 000 lei. Numeroși tineri din satele acestei regiuni, au fost antrenați să amenajeze prin muncă voluntară diferite baze sportive, pe care să se poată desfășura concursurile din cadrul „Cupei Moldovei".

De altfel, regiunea Suceava, a ocupat primul loc și în privința mobilizării tineretului din mediul sătesc la „Cupa Moldovei" Aci au participat 34.629 de concurenți, dintre care 8051 au fost fete.

Aceste cifre demonstrează că organizarea competiției sportive „Cupa Moldovei" a adus o deosebită contribuție la dezvoltarea activității sportive în satele din nordul Moldovei. Concursurile sportive care s-au desfășurat cu această ocazie au arătat că aci sînt numeroase elemente care posedă deosebite calități pentru atletism ca și pentru alte discipline sportive. Ele trebuie urmărite și îndrumate spre activitate sportivă continuă și sîntem siguri că vor obține rezultate frumoase.

M. LERESCU

R. D. Germană

130 noi soiuri de plante

In institutele și centrele de cercetări fitotehnice de pe lîngă Academia de Științe Agricole din R. D. Germană au fost obținute 130 de noi varietăți de plante. Astfel s-a obținut un nou soi de grîu de iarnă cu calități superioare, care poate fi cultivat în întreaga țară. S-au obținut de asemenea un soi de sfeclă de zahăr, cu un conținut ridicat de zahăr și cu o recoltă sporită, precum și un nou soi de porumb timpuriu.

Lucrările institutelor Academiei de Științe Agricole contribuie la sporirea cantității și îmbunătățirea calității produselor agricole.

Succesele științei agricole în R. P. Ungară

Inainte de eliberarea țării de sub jugul fascist, în Ungaria existau numai cîteva instituții de învățămînt superior agricol și stațiuni experimentale. În anii regimului de democrație populară în R. P. Ungară a luat ființă o vastă rețea de instituții de cercetări științifice. Majoritatea lor sînt tutelate de Ministerul Agriculturii, iar patru de Academia de Științe a R. P. Ungare.

Obiectivul principal al științei agricole ungare îl constituie elaborarea procedeelor de conducere a agriculturii, care să asigure obținerea producției maxime la unitatea de suprafață cu cheltuieli minime de muncă.

Sarcina activității de cercetări agricole constă de asemenea, în a valorifica cît mai deplin resursele locale și rezervele existente în diferite regiuni ale țării. Este semnificativ în această privință exemplul în legătură cu producția de ceapă în regiunea orașului Mako din sudul Ungariei. În timp ce în 1953 Ungaria era nevoită să importe ceapă din Algeria și Olanda, în 1955-1956 producția de ceapă în jurul orașului Mako a fost atît de dezvoltată, încît s-au putut exporta peste 3.000 de vagoane, după ce au fost asigurate nevoile interne ale țării.

Incă în urmă cu doi ani, numărul temelor principale tratate în institutele de cercetări din R. P. Ungaria a fost simțitor redus. Planurile acestui institut prevăd în prezent teme științifice consacrate principalelor probleme ale producției agricole, care trebuie rezolvate cît mai grabnic cu putință. Pentru a studia aceste teme au luat ființă colective ale oamenilor de știință cărora statul le acordă ajutor material și financiar. Conducerea acestor colective este încredințată institutelor în ansamblu sau catedrelor lor.

In anii care au trecut de la eliberarea țării oamenii de știință ungari au obținut realizări importante. Ferenc Beke, cercetător la stația experimentală de la Fertöd, a creat un nou soi de grîu rezistent la rugină și care dă o producție de 3.600—4.000 kg. boabe la hectar. S-au obținut hibrizi interliniari de porumb „MV-1" și „MV-5", care se situează pe primul loc în Europa Centrală în ceea ce privește productivitatea; acești hibrizi au întrecut hibrizii interliniari americani. La institutul „Sopronhorpács" a fost creat noul soi de sfeclă de zahăr, „Poli-1", care dă o producție de zahăr cu 10 la sută mai mare decît soiurile vechi. Profesorul Kolbay a elaborat o nouă metodă de cultivare a porumbului care permite să se îmbunătățească mecanizarea îngrijirii acestei plante și să o folosească ca premergător pentru grîul de toamnă.

S-au realizat succese de seamă în îmbunătățirea rasei pestrițe de vite cornute mari. Sînt de asemenea considerabile rezultatele obținute în folosirea antibioticelor în domeniul aviculturii.

Merită să fie de asemenea relevate și succesele în domeniul mecanizării producției agricole. A fost conceput și realizat un plug de desfundat de tip nou care permite să se reducă cu 30 la sută cheltuielile de forță de tracțiune.

Pentru stabilirea posibilităților de aplicare a noilor metode în diferitele regiuni climatice naturale din R. P. Ungară, pe lîngă Trustul gospodăriilor experimentale a fost înființată o secție de experiențe de masă. Această secție organizează experiențele în gospodăriile experimentale, gospodăriile de stat și cooperativele agricole. În peste 50 gospodării de stat au fost organizate experiențe pe linia agrotehnicii de cultivare a porumbului. În afară de productivitate, în aceste experiențe s-au studiat, nivelul mecanizării posibile a cultivării porumbului, acțiunea ulterioară a porumbului asupra grîului, prețul de cost al producției etc.

În fața științei agricole ungare stă sarcina de a contribui la înflorirea agriculturii și, implicit la creșterea continuă a nivelului de trai al întregului popor ungar. Partidul și guvernul alocă fonduri însemnate pentru lucrări de cercetări agricole. Oamenii de știință ungari vor folosi și de acum înainte în mod creator posibilitățile de care dispun.

(Traducere din „Revue Hongroise".

NOTĂ

Un BINEFĂCĂTOR

Majoritatea populației Republicii Dominicane — un stat de 2.300.000 locuitori situat în partea de est a insulei Haiti — este alcătuită din țărani ce posedă mici parcele de pămînt și din salariați agricoli. Cea mai mare parte a pămîntului arabil al țării se află în mîinile unui mănunchi de mari moșieri care depind de monopolurile și băncile Statelor Unite. Dealtminteri, băncile americane controlează în întregime finanțele și economia Republicii Dominicane; cele mai mari plantații aparțin monopoliștilor americani; din cele 14 fabrici mari de zahăr, 9 aparțin societăților nord-americane, iar restul de 5 se află sub controlul lor.

Muncitorii agricoli — în cea mai mare parte negri — sînt tratați aidoma robilor. Pentru munca lor istovitoare ei primesc un salariu de mizerie. Pe plantații, ei nu au nume. Un simplu număr de ordine — cel cu care este trecut în registrele plantatorului — constituie toată identitatea muncitorului uneori pînă în clipa morții. Datorită acestor condiții neomenești de muncă și de trai, media de viață a muncitorilor de pe plantații nu trece de 30 de ani.

Deși oficial țara este o republică, în realitate ea este condusă de aproape 30 de ani de dictatorul Trujillo care dispune de puterile unui monarh absolut. Intrat în 1922 ca locotenent în poliția dominicană instruită de americani, care ocupau țara, Trujillo a cîștigat repede încrederea acestora și cînd Statele Unite au „acordat" în 1930 țării „independența", el a fost „ales" ca președinte al Republicii Dominicane. Trujillo conduce treburile țării după principiul lui Ludovic al XIV-lea „Statul sînt eu".

Capitala Republicii poartă numele său, și monumente impozante în diferite orașe îl reprezintă într-o poză marțială. Nu există nici o întreprindere profitabilă în țară la care Trujillo să nu-și fi asigurat „participarea financiară".

Trujillo și-a asigurat puterea printr-o teroare sistematică, zdrobind orice posibilitate de opoziție. El se laudă că în țara sa nu există comuniști pentru că pe toți cei care îi descoperă îi împușcă sau îi spînzură. Cît privește calificarea de comunist, pentru Trujillo sînt comuniști toți cei care critică sau se împotrivesc sîngerosului său regim. El are pe conștiință asasinarea a peste 30.000 de dominicani, majoritatea muncitori de pe plantații care cereau dreptul la o viață mai bună.

Proclamîndu-se „binefăcătorul patriei" Trujillo și-a făcut din nepotism unul din principiile de bază ale regimului. Un refugiat politic din Republica Dominicană, dr. Jesus de Galindez, care s-a stabilit în S.U.A. unde a ocupat postul de lector la Universitatea din Columbia, a demascat într-o carte aspecte ale regimului de teroare instaurat de Trujillo. Astfel, fiul cel mai mare al dictatorului, Rafael, a fost numit colonel la vîrsta de 4 ani, iar la 9 ani a fost „avansat" general de brigadă. Fiica sa în vîrstă de 7 ani, a fost trimisă ca „ambasadoare" în Anglia cu prilejul încoronării reginei Elisabeta în 1953. Fiul său cel mai mic a fost numit „colonel onorific" la 10 ani. Unul din frații săi a fost ministru de război și apoi ambasador la vîrsta de 20 de ani, un alt frate este șeful statului major al armatei, un al treilea este general și director al rețelei de televiziune din țară. Tatăl lui Trujillo a avut asigurat pînă la moarte un mandat de deputat. De asemenea se mai află în posturi guvernamentale doi unchi și trei nepoți ai lui Trujillo.

Pentru „vina" de a fi demascat aceste fapte, dr. Galindez a fost răpit de agenții dictatorului, dus pe un vas dominican care a stat o singură zi în portul New York și ars de viu în cazanul vasului. Cartea însă s-a răspîndit în rîndurile populației. Și, așa cum pe drept cuvînt subliniă în încheiere autorul ei, Trujillo este un „binefăcător" dar nu al Republicii Dominicane ci al familiei sale. De un asemenea „binefăcător" și „generali" și „directori" poporul dominican este dornic să scape.

DOUĂ ZILE PRINTRE OAMENII SOVIETICI

Pe o mare neliniștită, spintecînd întunericul și valurile, motonava Transilvania se îndrepta în viteză spre țărmurile Crimeii. Cînd țărmurile au prins părelnic contur era, cred, ora 4 dimineața Se iveau zorile. Punțile Transilvaniei s-au umplut într-o clipă de oameni.

Motonava a intrat în port o dată cu răsăritul. Minunat e răsăritul soarelui pe mare! Superbă e Ialta cînd răsare soarele! Ca o uriașă oglindă, marea reflectă razele, trimițîndu-i Ialtei și o parte din lumina pe care soarele o dăruiește ei, mării.

Privit de pe mare, țărmul Crimeii pare a fi un parc uriaș printre copacii căruia se zăresc din loc în loc, albul ca de zăpadă al caselor de odihnă: vile și sanatorii. Privită de departe, Ialta pare și ea mai degrabă un parc decît un oraș. In Ialta, în Livadia și-n celelalte orașe din Crimeea și-au dat întîlnire rămurosul brad alb din îndepărtatul miazănoapte și eucaliptul zvelt ca o fecioară, adus din ținuturile exotice.

Aici pe țărmurile Crimeii și-au dat întîlnire și epocile istorice. Alături de clădiri gigantice ca sanatoriul Ucraina, abia construit, se găsesc clădiri vechi de sute de ani. In splendidul castel înălțat cu sute de ani în urmă de iobagii și meseriașii ruși pentru contele Voronțov, se află muzeul artei ucrainene. Vizitarea muzeului trebuia să dureze cam un ceas, dar s-a prelungit pînă după ora prînzului. Arta autentică, vie ca înseși faptele care au inspirat-o, ca înșiși oamenii care au creat-o, ne cucerise pe toți.

Despre castelul Voronțov se pot scrie pagini întregi. Fiecare cameră are o istorie a sa. Intr-una a locuit Pușkin, într-alta șeful guvernului englez în timpul istoricei Conferințe de la Ialta. In spatele castelului, sub un smochin bătrîn, se găsește o fîntînă. Lîngă fîntîna aceasta se oprea adesea Pușkin. Privind de aici castelul într-un apus de soare, Pușkin a avut revelația unei noi opere nemuritoare. Opera a căpătat numele: „Fîntîna din Baccisarai".

De la Livadia — acolo-i castelul Voronțov — pînă la Ialta, locurile sînt de un pitoresc de nedescris. Deseori muntele pare țîșnit din mare. E drept ca un perete. Aici, șoseaua a fost tăiată în stîncă. De-a lungul șoselei, acolo unde locul permite, au fost nivelate terenuri pentru parcarea mașinilor mici. Terenurile se dovedesc neîncăpătoare. Numărul celor care vin la odihnă în automobile proprii este mare și crește într-una. Mulți dintre aceștia sînt colhoznici. Colhoznici simpli din echipele de cîmp. Aflu că-s colhoznici din spusele lor. Altfel nu i-aș putea deosebi de inginerii și profesorii universitari care-și au automobilele alături.

★

Intrucît din pricina noastră, a excursioniștilor, vizitarea castelului Voronțov și a marelui sanatoriu „Ucraina" durase prea mult, am fost nevoiți să renunțăm la celelalte vizite. Aceasta fiind situația ne-am risipit prin oraș.

Am zăbovit cîtăva vreme în fața vitrinelor aranjate cu deosebit gust, am intrat în magazine amestecîndu-ne cu cumpărătorii; ne atrăgeau în special produsele industriei electrotehnice, hainele de blană, produsele confecționate din mase plastice. Dar cîte nu ne atrăgeau! Admirind o vitrină, am aruncat, fără să-mi dau seama, un capăt de țigară pe trotuar. Aproape în aceeași clipă cineva s-a aplecat să-l ridice. Omul acesta era pescar din Arhanghelsk. Am înțeles din gestul lui de ce un oraș unde vin oameni din toate colțurile țării este curat ca un pahar.

★

Cehov a locuit o vreme în Ialta. Casa sa a fost transformată de statul sovietic în muzeu. Voiam să-l vedem. Dar cum să ajungem pînă acolo? Ne-am adresat unei fete de 17—18 ani care, ca și noi, aștepta într-o stație de troleibuz. La intrebarea noastră fata ne-a dat o explicație lungă pe care noi, cunoscînd puțin limba rusă și de loc orașul, n-am prea înțeles-o.

Eram gata să renunțăm a mai vizita casa lui Cehov. Dîndu-și seama de acest lucru ne-a rugat să așteptăm puțin. Cam după vreun minut a sosit un tînăr. Trebuiau să meargă împreună undeva pe faleză, la dans. I-a explicat de ce nu mai poate merge și ne-a însoțit. Am ajuns la casa lui Cehov cînd tocmai se însera. Era o casă mică. In regimul țarist chiar un scriitor de talia lui Cehov nu-și putea permite să locuiască într-o casă mai încăpătoare. De la 2 pași abia o zăreai din verdeață. Casa era închisă. Orele între care se putea vizita trecuseră de mult, și ghidul plecase. Noi eram necăjiți. Fata era de-a dreptul amărîtă. Din port sirena ne dădea de veste că vaporul se pregătește să ridice ancora și-i timpul să ne grăbim. Cînd să plecăm, sosea, alergînd, tînărul care se întîlnise cu Tania în stația troleibusului. Aducea un album cu fotografii din viața lui Cehov. Era albumul lui. Le-am mulțumit și le-am promis că o să mai venim în Ialta. Nu era o promisiune formală. Cine vede odată Ialta face tot ce-i stă în putință să o vadă și a doua oară.

Ialta cu cheiul său îmbrăcat în ierba multicoloră a luminilor de neon ne-a petrecut pînă departe în larg. Privită seara de pe mare, Ialta e un vis.

★

A doua zi cînd Transilvania ancora la Odesa, postul de radio București transmitea desfășurarea parăzii militare din Capitala țării noastre. Era ziua de 23 August.

Locuitorii Odesei au făcut excursioniștilor romîni o primire de neuitat. Ziua de 23 August am sărbătorit-o împreună. Fiecare dintre noi s-a simțit ca între frați.

Cine vizitează Odesa cu greu îi vine a crede că aici s-a desfășurat un război sîngeros și pustiitor. Orașul a fost reconstruit mai mare și mai frumos ca înainte.

Gara din Odesa este un palat impunător, de o frumusețe rar întîlnită. Sala imensă din mijlocul clădirii este luminată printr-o uriașă cupolă. Din sală urcă spre etaj scări monumentale. Pe scări, în sală, pretutindeni, sînt ghivece cu plante decorative. Pe una din aceste scări am urcat spre „Camera mamei și a copilului". De ce i-o fi zicînd cameră eu unul n-am priceput. Această așa numită cameră era compusă din vreo 15 încăperi dacă nu mai multe: dormitoare pentru copii de diferite vîrste, camere cu jucării pentru cei mici pînă la 3—4 ani, camere cu instrumente muzicale, aparate de gimnastică etc. pentru copiii mai mari, cabinet medical cu serviciu permanent, camere pentru mame. Balcoanele păreau adevărate păduri de arbuști ornamentali. In afară de vreo 3 copii aflați în dormitoare toți ceilalți dormeau în paturile așezate pe balcoane între acești arbuști.

Și-n Odesa am colindat pînă tîrziu pe străzi. Ne-au îmbiat și aici varietatea și frumusețea mărfurilor din vitrine, curățenia orașului, veselia ce domnește pretutindeni, afluența din magazinele care desfac aparate de radio și de fotografiat, ceasuri, magnetofoane, îmbrăcăminte fină etc. In magazine ca și pe stradă, privindu-i cum sînt îmbrăcați, îți dai seama că oamenilor sovietici nu le e pe plac decît ceea ce este bun și frumos.

Dar ce impresionează în mod cu totul deosebit la oamenii sovietici este marea lor bunătate, marea lor prietenie, dorința de a ajuta. Iată o întîmplare din Odesa, asemănătoare întrucîtva cu cea petrecută în Ialta. Era aproape de miezul nopții. Fix la 12 noaptea vaporul trebuia să plece. Ca să ajungem la timp trebuia să ne grăbim. Nu mai găseam însă drumul spre port. Ne-am adresat, de aceea, unei familii ce se întorcea, după cîte ne-am dat seama, de la teatru, rugînd-o să ne explice cum putem găsi portul. Tatăl a spus copiilor — erau pionieri — să ne conducă.

Apoi, privind ceasul, s-a răzgîndit și ne-a condus el. Știa un drum mai scurt printr-un parc. Numai trecînd pe acolo puteam ajunge la timp. Pînă în port am mers vreo 3 km. în direcție contrară celei în care-și avea casa tovarășul nostru de drum. Din port el a luat un taximetru să-l ducă acasă. Peste cîteva ore trebuia să fie la lucru.

★

Cine vede o dată Ialta face tot ce-i stă în putință să o vadă din nou. Cine cunoaște oamenii sovietici îi va iubi mereu. Cea mai umană dintre orînduiri a sădit în ei o nețărmurită dragoste pentru oameni. Frumusețile Ialtei și oamenii sovietici ne-au impresionat deopotrivă.

MARCEL CALIANU

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".